

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 62/2002

η οποία καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 5 Νοεμβρίου 2002

**για την έκδοση της οδηγίας 2002/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... ,
για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών
συνταξιοδοτικών παροχών**

(2002/C 299 E/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 47, παράγραφος 2, το άρθρο 55 και το άρθρο 95, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας ότι:

- (1) Μια γνήσια εσωτερική αγορά για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες είναι ουσιώδους σημασίας για την οικονομική ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην Κοινότητα.
- (2) Έχουν γίνει ήδη σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της εσωτερικής αγοράς, γεγονός που επιτρέπει στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να ασκούν δραστηριότητες σε άλλα κράτη μέλη και εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας στους καταναλωτές (1 haetteglas med pulver + 1 haetteglas med solvensalwates χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.
- (3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής «Εφαρμογή του πλαισίου για τις χρηματοπιστωτικές αγορές: πρόγραμμα δράσης» εντοπίζει σειρά μέτρων που είναι απαραίτητα για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, το δε Ευρωπαϊκό Συμβούλιο κατά τη σύνοδό του στη Λισαβώνα στις 23 και 24 Μαρτίου 2000 ζήτησε να εφαρμοστεί αυτό το πρόγραμμα δράσης μέχρι το 2005.
- (4) Στο Πρόγραμμα δράσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες τονίζεται ότι η κατάρτιση οδηγίας για την εποπτεία των ιδρυμάτων επαγγελματικής συνταξιοδότησης συνιστά επείγουσα προτεραιότητα, δεδομένου ότι τα ιδρύματα αυτά είναι μεγάλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τα οποία, αν και έχουν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στην ολοκλήρωση, αποτελεσματικότητα και ρευστότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, δεν καλύπτονται από κανένα συνεκτικό κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο θα τους παρείχε τη δυνατότητα να επωφελούνται πλήρως των πλεονεκτημάτων της εσωτερικής αγοράς.
- (5) Η παρούσα οδηγία αποτελεί, συνεπώς, ένα πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση μιας εσωτερικής αγοράς επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, οργανωμένης σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Με τη θέσπιση του «κανόνα της συνετής διαχείρισης» ως βασικής αρχής για τις επενδύσεις κεφαλαίου, καθώς και με τη διευκόλυνση μιας διασυννοριακής δραστηριότητας των ιδρυμάτων, ενθαρρύνεται ο αναπροσανατολισμός της αποταμίευσης προς τον τομέα των επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, και προάγεται κατ' αυτόν τον τρόπο η οικονομική και κοινωνική πρόοδος.
- (6) Οι θεσπιζόμενες στην παρούσα οδηγία κανόνες εποπτείας αποσκοπούν εξίσου να διασφαλίσουν ένα υψηλό επίπεδο ασφαλείας για τους μελλοντικούς συνταξιούχους, μέσω της επιβολής αυστηρών προτύπων εποπτείας, και να καταστήσουν εφικτή την αποτελεσματική διαχείριση των συστημάτων επαγγελματικής συνταξιοδότησης.
- (7) Ιδρύματα εντελώς ξεχωριστά από οποιαδήποτε χρηματοδοτούσα επιχείρηση τα οποία ασκούν δραστηριότητες βάσει της αρχής της κεφαλαιοποίησης, με μοναδικό στόχο την προσφορά συνταξιοδοτικών παροχών, θα πρέπει να είναι ελεύθερα να παρέχουν υπηρεσίες και να προβαίνουν σε επενδύσεις, τηρουμένων απλώς συντονισμένων κανόνων εποπτείας, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για ιδρύματα που θεωρούνται νομικές οντότητες.
- (8) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παραμένουν πλήρως υπεύθυνα για την οργάνωση των ιδίων συστημάτων συνταξιοδότησης καθώς και για τη λήψη απόφασης σχετικά με το ρόλο εκάστου των τριών «πυλώνων» του συνταξιοδοτικού συστήματος στα επί μέρους κράτη μέλη. Στα πλαίσια του δεύτερου πυλώνα, θα πρέπει επίσης να παραμένουν πλήρως υπεύθυνα για το ρόλο και τις λειτουργίες των διαφόρων ιδρυμάτων που προσφέρουν επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές, όπως τα ταμεία συντάξεων ολόκληρου του οικονομικού κλάδου, τα ταμεία συντάξεων των επιχειρήσεων και οι επιχειρήσεις ασφάλειας ζωής. Η παρούσα οδηγία δεν αποσκοπεί να αμφισβητήσει την εν λόγω αρχή.
- (9) Οι εθνικοί κανόνες σχετικά με τη συμμετοχή των ελεύθερων επαγγελματιών σε ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών διαφέρουν. Σε ορισμένα κράτη μέλη, τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών μπορούν να λειτουργούν βάσει συμφωνιών με επαγγελματικές ενώσεις ή ομάδες, των οποίων τα μέλη ενεργούν ως ελεύθεροι επαγγελματίες, ή απευθείας με ελεύθερους επαγγελματίες και μισθωτούς. Σε ορισμένα κράτη μέλη, ένας ελεύθερος επαγγελματίας μπορεί επίσης να γίνει μέλος ιδρύματος, εφόσον ενεργεί ως εργοδότης ή παρέχει τις επαγγελματικές του υπηρεσίες σε μια επιχείρηση. Σε ορισμένα κράτη μέλη, οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν μπορούν να ενταχθούν σε ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών εάν δεν πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιβαλλόμενων από το κοινωνικό και εργατικό δίκαιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 E της 27.3.2001, σ. 136.

⁽²⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 26.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Ιουλίου 2001 (ΕΕ C 65 E της 14.3.2002, σ. 135), κοινή θέση του Συμβουλίου της 5ης Νοεμβρίου 2002 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

- (10) Θα πρέπει να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα ιδρύματα που διαχειρίζονται καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης, τα οποία έχουν ήδη συντονισθεί σε κοινοτικό επίπεδο. Θα πρέπει πάντως να ληφθεί υπόψη η ιδιαιτερότητα των ιδρυμάτων τα οποία διαχειρίζονται, σε ένα και το αυτό κράτος μέλος, τόσο καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης όσο και επαγγελματικά συνταξιοδοτικά καθεστώς.
- (11) Τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που καλύπτονται ήδη από κοινοτικό νομοθετικό πλαίσιο θα πρέπει γενικά να εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας. Δεδομένου όμως ότι τα ιδρύματα αυτά μπορούν επίσης να παρέχουν σε ορισμένες περιπτώσεις υπηρεσίες επαγγελματικής συνταξιοδότησης, είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι η παρούσα οδηγία δεν θα δημιουργεί στρεβλώσεις του ανταγωνισμού. Τέτοιες στρεβλώσεις μπορούν να αποφευχθούν με την εφαρμογή των απαιτήσεων εποπτείας της παρούσας οδηγίας στις υπηρεσίες επαγγελματικής συνταξιοδότησης που παρέχουν οι επιχειρήσεις ασφάλειας ζωής.
- (12) Το να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να εξαρέσουν από το πεδίο εφαρμογής της εθνικής εκτελεστικής νομοθεσίας τα ιδρύματα που διαχειρίζονται καθεστώς στα οποία αδρυστικά μετέχουν λιγότερα από 100 μέλη εν συνόλω μπορεί να διευκολύνει την εποπτεία σε ορισμένα κράτη μέλη, χωρίς να επηρεάσει την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς στον εν λόγω τομέα. Αυτό, ωστόσο, δεν θα πρέπει να θίγει το δικαίωμα των ιδρυμάτων να ορίζουν, για τη διαχείριση του χαρτοφυλακίου επενδύσεων τους και τη φύλαξη των στοιχείων του ενεργητικού τους, δεόντως εγκεκριμένους διαχειριστές επενδύσεων και θεματοφύλακες εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος.
- (13) Ιδρύματα όπως τα «Unterstützungskassen» στη Γερμανία, τα μέλη των οποίων δεν έχουν νόμιμα δικαιώματα σε ορισμένο ποσό και τα συμφέροντά τους προστατεύονται από υποχρεωτική εκ του νόμου ασφάλιση κατά της αφερεγγυότητας, θα πρέπει να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- (14) Προκειμένου να προστατευθούν τα μέλη και οι δικαιούχοι, τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών θα πρέπει να περιορίσουν τις δραστηριότητές τους στις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία και στις πράξεις που απορρέουν από αυτές.
- (15) Σε περίπτωση πτώχευσης χρηματοδοτούσας επιχείρησης, το μέλος κινδυνεύει να στερηθεί τόσο την εργασία του όσο και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχει συγκεντρώσει. Προέχει συνεπώς να ληφθεί μέριμνα ώστε να υπάρχει σαφής διαχωρισμός μεταξύ αυτής της επιχείρησης και του ιδρύματος καθώς και να προβλέπονται ελάχιστοι εποπτικοί κανόνες για την προστασία των μελών.
- (16) Τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών λειτουργούν και εποπτεύονται με τρόπους που διαφέρουν αισθητά από ένα κράτος μέλος σε άλλο. Σε ορισμένα κράτη μέλη η εποπτεία μπορεί να αφορά όχι μόνον το ίδιο το ίδρυμα, αλλά και τους φορείς ή τις εταιρίες που είναι εξουσιοδοτημένες να το διαχειρίζονται. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να λαμβάνουν υπόψη αυτή την ιδιαιτερότητα στο μέτρο που πληρούνται πραγματικά όλες οι απαιτήσεις που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν επίσης να επιτρέπουν σε ασφαλιστικούς και άλλους χρηματοπιστωτικούς φορείς να διαχειρίζονται ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών.
- (17) Δεδομένου ότι τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών παρέχουν χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, θα πρέπει να ανταποκρίνονται σε ορισμένα ελάχιστα εποπτικά πρότυπα όσον αφορά τις δραστηριότητες και τους όρους λειτουργίας τους.
- (18) Ο τεράστιος αριθμός ιδρυμάτων σε ορισμένα κράτη μέλη επιβάλλει να εξευρεθεί μια ρεαλιστική λύση σχετικά με την εκ των προτέρων έγκριση των ιδρυμάτων. Εάν, πάντως, ένα ίδρυμα επιθυμεί να διαχειρίζεται ένα σύστημα σε άλλο κράτος μέλος, θα πρέπει να απαιτείται να λάβει προηγουμένως την έγκριση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής.
- (19) Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να απαιτεί από όλα τα ιδρύματα τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του να συντάσσουν ετήσιους λογαριασμούς και ετήσιες εκθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα συνταξιοδοτικά συστήματα που διαχειρίζονται τα ιδρύματα και, ει δυνατόν, τους ετήσιους λογαριασμούς και τις ετήσιες εκθέσεις για κάθε συνταξιοδοτικό σύστημα. Οι ετήσιοι λογαριασμοί και η ετήσια έκθεση που απεικονίζουν πιστά τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού του ιδρύματος και την χρηματοοικονομική του κατάσταση, λαμβάνοντας υπόψη κάθε συνταξιοδοτικό σύστημα το οποίο διαχειρίζεται το ίδρυμα, και εγκρίνονται δεόντως από άτομο με σχετική άδεια, αποτελούν ουσιώδη πηγή πληροφόρησης για τα μέλη και τους δικαιούχους του προγράμματος και τις αρμόδιες αρχές. Επιτρέπουν, ιδίως, στις αρμόδιες αρχές να ελέγχουν την οικονομική ευρωστία ενός ιδρύματος και να εκτιμούν κατά πόσον είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις συμβατικές του υποχρεώσεις.
- (20) Η κατάλληλη πληροφόρηση των μελών και των δικαιούχων του συνταξιοδοτικού καθεστώτος είναι κεφαλαιώδους σημασίας. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό για τις αιτήσεις πληροφόρησης σχετικά με την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος, τους συμβατικούς κανόνες, τις παροχές και την πραγματική χρηματοδότηση των σωρευμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων καθώς και την επενδυτική πολιτική και τη διαχείριση των κινδύνων και του κόστους.
- (21) Η επενδυτική πολιτική ενός ιδρύματος συνιστά αποφασιστικό παράγοντα τόσο για την ασφάλεια όσο και για τη δυνατότητα κάλυψης των επαγγελματικών συντάξεων. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο τα ιδρύματα να καταρτίζουν και, τουλάχιστον ανά τριετία, να αναθεωρούν τις κατευθύνσεις τους όσον αφορά την επενδυτική πολιτική. Η επενδυτική πολιτική πρέπει να γνωστοποιείται στις αρμόδιες αρχές και, εφόσον το ζητήσουν, στα μέλη και τους δικαιούχους κάθε συνταξιοδοτικού συστήματος.
- (22) Για να εκπληρώσουν την εκ του νόμου αποστολή τους, οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να έχουν τα κατάλληλα δικαιώματα πληροφόρησης και εξουσίες παρέμβασης έναντι των ιδρυμάτων και των ατόμων που ασκούν πραγματικά τη διαχείρισή τους. Όταν το ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών έχει αναθέσει ορισμένες σημαντικές δραστηριότητες σε άλλες επιχειρήσεις (outsourcing), όπως τη διαχείριση των επενδύσεων, τις τεχνολογίες των πληροφοριών ή τη λογιστική, θα πρέπει να είναι δυνατόν τα εν λόγω δικαιώματα πληροφόρησης και οι εν λόγω εξουσίες παρέμβασης να επεκτείνονται στις προαναφερόμενες (outsourced) δραστηριότητες, προκειμένου να ελέγχεται κατά πόσον οι τελευταίες ασκούνται σύμφωνα με τους κανόνες εποπτείας.

- (23) Ο συντετός υπολογισμός των τεχνικών αποθεματικών είναι βασική προϋπόθεση για να εξασφαλίζεται η εκπλήρωση των υποχρεώσεων πληρωμής των συντάξεων. Είναι, συνεπώς, απαραίτητο τα τεχνικά αποθεματικά να υπολογίζονται βάσει αναγνωρισμένων αναλογιστικών μεθόδων και να πιστοποιούνται από ειδικευμένα προς τούτο άτομα. Τα μέγιστα επιτόκια πρέπει να επιλέγονται με σύνεση, σύμφωνα με τους σχετικούς εθνικούς κανόνες. Το ελάχιστο ποσό των τεχνικών αποθεματικών θα πρέπει να επαρκεί αφενός ώστε να συνεχίσουν να καταβάλλονται οι οφειλόμενες προς τους δικαιούχους παροχές, και να αντικατοπτρίζει αφετέρου τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τα σωρευμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των μελών.
- (24) Οι κίνδυνοι που καλύπτονται από τα ιδρύματα διαφέρουν αισθητά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Τα κράτη μέλη καταγωγής θα πρέπει, κατά συνέπεια, να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόζουν στον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών πρόσθετους και αναλυτικότερους κανόνες από αυτούς που ορίζονται στην παρούσα οδηγία.
- (25) Η κατοχή κατάλληλων και επαρκών στοιχείων ενεργητικού για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών προστατεύει τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων του συνταξιοδοτικού καθεστώτος στην περίπτωση που η χρηματοδοτούσα επιχείρηση καταστεί αφερέγγυα. Σε περίπτωση διασυννοριακής δραστηριότητας ιδιαίτερα, η αμοιβαία αναγνώριση των αρχών εποπτείας που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη προϋποθέτει ότι τα τεχνικά αποθεματικά θα καλύπτονται πλήρως ανά πάσα στιγμή.
- (26) Εάν το ίδρυμα δεν λειτουργεί σε διασυννοριακή βάση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν τη μερική χρηματοδότηση, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν καταρτίσει κατάλληλο σχέδιο για την αποκατάσταση της πλήρους χρηματοδότησης και υπό την επιφύλαξη των απαιτήσεων της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 1980 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερέγγυτητας του εργοδότη⁽¹⁾.
- (27) Σε πολλές περιπτώσεις, η χρηματοδοτούσα επιχείρηση και όχι το ίδιο το ίδρυμα θα μπορούσε είτε να καλύπτει τους βιομετρικούς κινδύνους είτε να εγγυάται ορισμένες παροχές ή επενδυτικές αποδόσεις. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, το ίδιο το ίδρυμα παρέχει την εν λόγω κάλυψη ή τις εν λόγω εγγυήσεις και οι χρηματοδοτούσες επιχειρήσεις περιορίζονται γενικά στις υποχρεώσεις καταβολής των αναγκαίων εισφορών. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα προσφερόμενα προϊόντα εξομοιώνονται προς αυτά των επιχειρήσεων ασφάλειας ζωής και τα σχετικά ιδρύματα θα πρέπει να κατέχουν τουλάχιστον τους ίδιους συμπληρωματικούς ίδιους πόρους όπως οι επιχειρήσεις για τις ασφάλειες ζωής.
- (28) Τα ιδρύματα είναι εξαιρετικά μακροπρόθεσμοι επενδυτές. Η εξαγορά των στοιχείων του ενεργητικού που έχουν στην κατοχή τους μπορεί γενικά να έχει ως σκοπό μόνο την προσφορά συνταξιοδοτικών παροχών. Εξάλλου, για να προστατευθούν επαρκώς τα δικαιώματα των μελών και των δικαιούχων, τα ιδρύματα θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέξουν κατανομή των στοιχείων του ενεργητικού τους ανάλογη με τη συγκεκριμένη φύση και διάρκεια των στοιχείων του παθητικού. Τούτο προϋποθέτει αποτελεσματική εποπτεία και προσέγγιση των επενδυτικών κανόνων, προκειμένου τα ιδρύματα να διαθέτουν επαρκές περιθώριο ελιγμών για να αποφασίζουν ως προς την ασφαλέστερη και αποτελεσματικότερη επενδυτική πολιτική και να υποχρεούνται να κινούνται συνετά. Συνεπώς, η τήρηση του κανόνα της συνετής διαχείρισης επιβάλλει μια επενδυτική πολιτική που να ανταποκρίνεται στη δομή της συμμετοχής στην ασφάλιση των ασφαλισμένων του εκάστοτε ιδρύματος επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών.
- (29) Οι εποπτικές μέθοδοι και πρακτικές διαφέρουν μεταξύ κρατών μελών. Για το λόγο αυτό, ενδείκνυται να δοθεί στα κράτη μέλη κάποια διακριτική ευχέρεια σχετικά με τους συγκεκριμένους επενδυτικούς κανόνες που επιθυμούν να επιβάλλουν στα εγκατεστημένα στην επικράτειά τους ιδρύματα. Ωστόσο, οι κανόνες αυτοί δεν πρέπει να παρεμποδίζουν την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, εκτός εάν συντρέχουν λόγοι εποπτείας.
- (30) Ως εξαιρετικά μακροπρόθεσμοι επενδυτές με χαμηλό κίνδυνο ρευστότητας, τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών είναι σε θέση να επενδύουν σε μη ρευστά στοιχεία ενεργητικού, όπως οι μετοχές, καθώς και στις αγορές επιχειρηματικών κεφαλαίων εντός συντετών ορίων. Μπορούν, επίσης, να επωφελοούνται των δυνατοτήτων διαφοροποίησης σε διεθνές επίπεδο. Για το λόγο αυτό, οι επενδύσεις σε μετοχές, αγορές επιχειρηματικών κεφαλαίων και νομίματα διαφορετικά από αυτά των στοιχείων του παθητικού τους δεν θα πρέπει να περιορίζονται, εκτός εάν συντρέχουν λόγοι εποπτείας.
- (31) Εντούτοις, εάν το ίδρυμα λειτουργεί σε διασυννοριακή βάση, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να του ζητήσουν να εφαρμόσει όρια για τις επενδύσεις σε μετοχές και παρεμφερή περιουσιακά στοιχεία που δεν γίνονται δεκτά προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά, σε μετοχές και άλλους τίτλους εκδιδόμενους από την ίδια επιχείρηση ή σε στοιχεία ενεργητικού που εκφράζονται σε νομίματα διαφορετικά από εκείνα του παθητικού, υπό τον όρο ότι οι κανόνες αυτοί ισχύουν επίσης για ιδρύματα εγκατεστημένα στο κράτος μέλος υποδοχής.
- (32) Οι περιορισμοί ως προς την ελεύθερη επιλογή εγκεκριμένων διαχειριστών στοιχείων ενεργητικού και θεματοφυλάκων εκ μέρους ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών περιορίζουν τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά και θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθούν.
- (33) Με την επιφύλαξη της εθνικής κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την οργάνωση των συνταξιοδοτικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεωτικής ασφάλισης και των συνεπειών των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τα ιδρύματα θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε άλλα κράτη μέλη. Θα πρέπει να τους επιτρέπεται να δέχονται χρηματοδότηση από χρηματοδοτούσες επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη και να διαχειρίζονται συστήματα συνταξιοδότησης με μέλη σε περισσότερα του ενός κράτη μέλη. Αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει τα εν λόγω ιδρύματα σε σημαντικές οικονομίες κλίμακας, στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του κλάδου στην Κοινότητα και στη διευκόλυνση της κινητικότητας του εργατικού δυναμικού. Τούτο προϋποθέτει την αμοιβαία αναγνώριση των εποπτικών προτύπων. Την εποπτεία για την ορθή επιβολή αυτών των εποπτικών προτύπων θα πρέπει να αναλαμβάνει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά.

(¹) ΕΕ L 283 της 28.10.1980, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά από την Πράξη προσχώρησης του 1994.

- (34) Το δικαίωμα ενός ιδρύματος κράτους μέλους να διαχειρίζεται καθεστώς επαγγελματικής συνταξιοδότησης που έχει θεσπιστεί σε άλλο κράτος μέλος θα πρέπει να ασκείται τηρουμένων στο ακέραιο των διατάξεων της ισχύουσας κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας του κράτους μέλους υποδοχής, εφόσον σχετίζεται με συνταξιοδοτικά καθεστώτα, για παράδειγμα με τον καθορισμό και την καταβολή συνταξιοδοτικών παροχών και με τους όρους για τη δυνατότητα μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.
- (35) Όταν ένα ίδρυμα ασκεί χωριστή διαχείριση (ring-fenced), οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται μεμονωμένα έναντι του ιδρύματος αυτού.
- (36) Απαιτείται να προβλεφθεί συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών και μεταξύ των αρχών αυτών και της Επιτροπής.
- (37) Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή ασφάλισης και συντάξεων, η οποία στις εργασίες της θα λάβει υπόψη τις σαφείς ιδιαιτερότητες των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και θα λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να οργανώσει αναλόγως τις εργασίες της.
- (38) Δεδομένου ότι οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης, δηλαδή η θέσπιση ενός κοινοτικού νομοθετικού πλαισίου που να καλύπτει τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, είναι αδύνατον να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία μέτρα για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες για την ανάληψη και άσκηση δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών. Αν, βάσει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας, τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών δεν διαθέτουν νομική προσωπικότητα, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την οδηγία είτε στα ιδρύματα αυτά, είτε, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, στους εξουσιοδοτημένους φορείς που τα διαχειρίζονται και ενεργούν για λογαριασμό τους.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται:

- α) σε ιδρύματα που διαχειρίζονται συστήματα κοινωνικής ασφάλισης τα οποία εμπίπτουν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 574/72⁽²⁾,
- β) σε ιδρύματα που εμπίπτουν στις οδηγίες 79/267/ΕΟΚ⁽³⁾, 73/239/ΕΟΚ⁽⁴⁾, 85/611/ΕΟΚ⁽⁵⁾, 93/22/ΕΟΚ⁽⁶⁾ και 2000/12/ΕΚ⁽⁷⁾,
- γ) σε ιδρύματα που λειτουργούν σε διανεμητική βάση,
- δ) σε ιδρύματα όπου οι υπάλληλοι των χρηματοδοτουσών επιχειρήσεων δεν έχουν εκ του νόμου δικαιώματα στα οφέλη και όπου η χρηματοδοτούσα επιχείρηση μπορεί να αποδεσμεύσει σε οιαδήποτε στιγμή τα στοιχεία του ενεργητικού και να μην ανταποκριθεί κατ' ανάγκη στις υποχρεώσεις της προς καταβολή των συνταξιοδοτικών οφελών,
- ε) στις επιχειρήσεις οι οποίες, για την καταβολή των συντάξεων στους υπαλλήλους τους, προσφεύγουν στη σύσταση αποθεματικών στον ισολογισμό.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 1971 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 149 της 5.7.1971, σ. 2). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 187 της 10.7.2001, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/02 του Συμβουλίου της 21ης Μαρτίου 1972 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 74 της 27.3.1972, σ. 1). Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 410/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 62 της 5.3.2002, σ. 17).

⁽³⁾ Πρώτη οδηγία 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφάλισης ζωής και την άσκηση αυτής (ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 23.3.2002, σ. 11).

⁽⁴⁾ Πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973, περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητας της πρωτασφάλισης, εκτός της ασφάλισης ζωής και την άσκηση αυτής (ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 77 της 23.3.2002, σ. 17).

⁽⁵⁾ Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/108/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 41 της 13.2.2002, σ. 35).

⁽⁶⁾ Οδηγία 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Μαΐου 1993, σχετικά με τις επενδυτικές υπηρεσίες στον τομέα των κινητών αξιών (ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 17.11.2002, σ. 27).

⁽⁷⁾ Οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/28/ΕΚ (ΕΕ L 275 της 27.10.2002, σ. 37).

Άρθρο 3

Εφαρμογή σε ιδρύματα που διαχειρίζονται συστήματα κοινωνικής ασφάλισης

Ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών που διαχειρίζονται επίσης συστήματα υποχρεωτικής συνταξιοδότησης συνδεδεμένα με την εργασία, τα οποία θεωρούνται ως συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που εμπίπτουν στους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, διέπονται από την παρούσα οδηγία όσον αφορά τις μη υποχρεωτικές δραστηριότητες τους στον τομέα της επαγγελματικής συνταξιοδότησης. Στην περίπτωση αυτή, η διαχείριση όλων των υποχρεώσεων και των αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού θα γίνεται χωριστά και δεν θα είναι δυνατή η μεταφορά στα συστήματα υποχρεωτικής συνταξιοδότησης τα οποία θεωρούνται ως συστήματα κοινωνικής ασφάλισης ή αντιστρόφως.

Άρθρο 4

Προαιρετική εφαρμογή σε ιδρύματα που διέπονται από την οδηγία 79/267/ΕΟΚ

Τα κράτη μέλη καταγωγής μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόζουν τις διατάξεις των άρθρων 9 έως 16 και 18 έως 20 της παρούσας οδηγίας στις δραστηριότητες παροχής επαγγελματικών συντάξεων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που διέπονται από την οδηγία 79/267/ΕΟΚ. Στην περίπτωση αυτή, ο διαχωρισμός, η διαχείριση και η οργάνωση όλων των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στις ανωτέρω δραστηριότητες πραγματοποιούνται χωριστά από τις υπόλοιπες δραστηριότητες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, χωρίς καμία δυνατότητα μεταφοράς.

Στην περίπτωση αυτή, και μόνο όσον αφορά τις δραστηριότητες στον τομέα των επαγγελματικών συντάξεων, οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν υπάγονται στα άρθρα 17 και 21 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και στα άρθρα 19 έως 24 και 31 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ⁽¹⁾.

Το κράτος μέλος καταγωγής διασφαλίζει ότι, είτε οι αρμόδιες αρχές, είτε οι υπεύθυνοι για την εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων αρχές που καλύπτονται από την οδηγία 79/267/ΕΟΚ εξετάζουν, στο πλαίσιο του εποπτικού τους έργου, τον αυστηρό διαχωρισμό των δραστηριοτήτων των σχετικών με την παροχή επαγγελματικών συντάξεων.

Άρθρο 5

Μικρά συνταξιοδοτικά ιδρύματα και συστήματα εκ του νόμου

Με εξαίρεση το άρθρο 19, τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν την παρούσα οδηγία, εν όλω ή εν μέρει, σε οποιοδήποτε ίδρυμα εγκατεστημένο στις επικράτειές τους το οποίο διαχειρίζεται συνταξιοδοτικά συστήματα που έχουν συνολικά λιγότερα από 100 μέλη. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παρ. 2, τα ιδρύματα αυτά θα πρέπει, ωστόσο, να έχουν το δικαίωμα να εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία σε εθελοντική βάση. Το άρθρο 20 μπορεί να

εφαρμόζεται μόνο εάν ισχύουν όλες οι άλλες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν τα άρθρα 9 έως 17 στα ιδρύματα στα οποία η παροχή επαγγελματικών συνταξιοδοτήσεων έχει θεσπιστεί εκ του νόμου, και τυγχάνει της εγγύησης δημόσιας αρχής. Το άρθρο 20 μπορεί να εφαρμόζεται μόνον εάν ισχύουν όλες οι άλλες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 6

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

α) «ίδρυμα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών», ή «ίδρυμα»: το ίδρυμα το οποίο λειτουργεί, ανεξαρτήτως της νομικής του μορφής, σε κεφαλαιοποιητική βάση και ιδρύεται, ξεχωριστά από οποιαδήποτε χρηματοδοτούσα επιχείρηση ή επαγγελματική ένωση, με στόχο να χορηγεί συνταξιοδοτικές παροχές στο πλαίσιο μιας επαγγελματικής δραστηριότητας με βάση συμφωνία ή σύμβαση η οποία έχει συναφθεί:

— μεμονωμένα ή συλλογικά μεταξύ εργοδότη(-ών) και εργαζομένου(-ων) ή των αντίστοιχων εκπροσώπων τους, ή

— με ελεύθερους επαγγελματίες, κατά τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους υποδοχής

και το οποίο αναπτύσσει δραστηριότητες που συνδέονται άμεσα με τον ανωτέρω στόχο,

β) «συνταξιοδοτικό σύστημα»: η σύμβαση, η συμφωνία, το έγγραφο καταπιστεύματος (trust deed) και οι κανόνες διά των οποίων καθορίζεται ποιες συνταξιοδοτικές παροχές χορηγούνται και υπό ποιους όρους,

γ) «χρηματοδοτούσα επιχείρηση»: οποιαδήποτε επιχείρηση, ή άλλος φορέας, ανεξαρτήτως του εάν περιλαμβάνει ή απαρτίζεται από ένα ή περισσότερα νομικά ή φυσικά πρόσωπα ενεργούντα υπό την ιδιότητα εργοδότη ή ελεύθερου επαγγελματία ή οποιουδήποτε συνδυασμού αυτών, και που καταβάλλει εισφορές σε ίδρυμα για παροχή επαγγελματικής συνταξιοδότησης,

δ) «συνταξιοδοτικές παροχές»: οι παροχές υπό μορφήν πληρωμών, είτε εφ' όρου ζωής είτε για προσωρινό χρονικό διάστημα, ή ως εφάπαξ ποσό, που καταβάλλονται με γνώμονα ή αναμένοντας τη συνταξιοδότηση ή, εφόσον είναι συμπληρωματικές των εν λόγω συνταξιοδοτικών παροχών και παρέχονται επικουρικά, υπό μορφήν πληρωμών σε περίπτωση θανάτου, αναπηρίας, ή παύσης της απασχόλησης, ή υπό μορφήν καταβολής ενισχύσεων ή παροχής υπηρεσιών σε περίπτωση ασθένειας, ένδειας ή θανάτου,

ε) «μέλη»: τα άτομα των οποίων οι επαγγελματικές δραστηριότητες στοιχειοθετούν ή πρόκειται να στοιχειοθετήσουν δικαίωμα σε συνταξιοδοτικές παροχές σύμφωνα με τις προβλέψεις συνταξιοδοτικού συστήματος,

⁽¹⁾ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής) (ΕΕ L 360 της 9.12.1992, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2000/64/ΕΚ.

- στ) «δικαιούχοι»: τα άτομα τα οποία εισπράττουν συνταξιοδοτικές παροχές,
- ζ) «αρμόδιες αρχές»: οι εθνικές αρχές που έχουν οριστεί να ασκούν τα καθήκοντα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία,
- η) «βιομετρικοί κίνδυνοι»: οι κίνδυνοι που συνδέονται με θάνατο, ανικανότητα και μακροζωία,
- θ) «κράτος μέλος καταγωγής»: το κράτος μέλος στο οποίο το ίδρυμα έχει την έδρα του ή το κύριο διοικητικό του κατάστημα ή, εφόσον δεν έχει έδρα, το κύριο διοικητικό του κατάστημα,
- ι) «κράτος μέλος υποδοχής»: το κράτος μέλος του οποίου η κοινωνική και εργατική νομοθεσία σχετικά με τις επαγγελματικές συντάξεις διέπει τις σχέσεις μεταξύ χρηματοδοτούσας επιχείρησης και μελών,
- γ) εφαρμόζονται καταλλήλως θεσπισμένοι κανόνες σχετικά με τη λειτουργία κάθε καθεστώτος συνταξιοδότησης το οποίο διαχειρίζεται το ίδρυμα και τα μέλη έχουν επαρκώς ενημερωθεί για τους κανόνες αυτούς,
- δ) όλα τα τεχνικά αποθεματικά υπολογίζονται και πιστοποιούνται από αναλογιστή ή, εάν όχι από αναλογιστή, από άλλο ειδικό στον εν λόγω τομέα, παραδείγματος χάριν ελεγκτή, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, επί τη βάση αναλογιστικών μεθόδων αναγνωρισμένων από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής,
- ε) εάν η χρηματοδοτούσα επιχείρηση εγγυάται την πληρωμή συνταξιοδοτικών παροχών, είναι δεσμευμένη ως προς την τακτική χρηματοδότηση,
- στ) τα μέλη είναι επαρκώς πληροφορημένα ως προς τους όρους του συνταξιοδοτικού καθεστώτος και ιδιαίτερα όσον αφορά:

- i) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των συμμετεχόντων στο συνταξιοδοτικό καθεστώς,
- ii) τους οικονομικούς, τεχνικούς και άλλους κινδύνους που συνδέονται με το συνταξιοδοτικό καθεστώς,
- iii) τη φύση και την κατανομή αυτών των κινδύνων.

Άρθρο 7

Δραστηριότητες των ιδρυμάτων

Κάθε κράτος μέλος απαιτεί από τα ιδρύματα που βρίσκονται στην επικράτειά του να περιορίζουν τις δραστηριότητές τους σε αυτές που συνδέονται με συνταξιοδοτικές παροχές και στις δραστηριότητες που απορρέουν από αυτές.

Όταν, βάσει του άρθρου 4, μια ασφαλιστική επιχείρηση διαχειρίζεται τις σχετικές με την παροχή επαγγελματικών συνταξιοδοτήσεων δραστηριότητές της μέσω ξεχωριστής παρουσίασης και διαχείρισης του ενεργητικού και του παθητικού, η δραστηριότητα αυτή πρέπει να περιορίζεται στις πράξεις τις σχετικές με τις συνταξιοδοτικές παροχές και σε δραστηριότητες που σχετίζονται άμεσα με αυτές.

Άρθρο 8

Νομικός διαχωρισμός μεταξύ χρηματοδοτούσων επιχειρήσεων και ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει το νομικό διαχωρισμό μεταξύ μιας χρηματοδοτούσας επιχείρησης και ενός ιδρύματος επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, ώστε, σε περίπτωση πτώχευσης της χρηματοδοτούσας επιχείρησης, να διαφυλάσσονται τα περιουσιακά στοιχεία του ιδρύματος προς το συμφέρον των μελών και των δικαιούχων.

Άρθρο 9

Προϋποθέσεις για τη λειτουργία

1. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει, για κάθε ίδρυμα εγκατεστημένο στην επικράτειά του, ότι:
- α) το ίδρυμα είναι καταχωρημένο ή εγκεκριμένο,
- β) το ίδρυμα διοικείται πράγματι από πρόσωπα έντιμα, τα οποία είτε διαθέτουν τα ίδια τα κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα και εμπειρία, είτε προσλαμβάνουν συμβούλους με τα κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα και εμπειρία,

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να εξαρτά και από άλλους περιορισμούς τη λειτουργία ενός ιδρύματος εγκατεστημένου στην επικράτειά του προκειμένου να εξασφαλίζει την κατάλληλη προστασία των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει ή να απαιτήσει από ιδρύματα εγκατεστημένα στην επικράτειά του να αναθέσουν τη διαχείρισή τους, εν όλω ή εν μέρει, σε άλλες οντότητες ενεργούσες για λογαριασμό τους.

4. Σε περίπτωση διασυννοριακής δραστηριότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 20, οι όροι λειτουργίας ενός ιδρύματος εγκρίνονται προηγουμένως από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής.

Άρθρο 10

Ετήσιοι λογαριασμοί και ετήσιες εκθέσεις

Κάθε κράτος μέλος απαιτεί από όλα τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά του να καταρτίζουν ετήσιους λογαριασμούς και ετήσιες εκθέσεις, λαμβάνοντας υπόψη κάθε συνταξιοδοτικό σύστημα που διαχειρίζεται το ίδρυμα και, όπου είναι εφαρμοστέο, ετήσιους λογαριασμούς και ετήσιες εκθέσεις για κάθε ένα συνταξιοδοτικό σύστημα. Οι εν λόγω λογαριασμοί και εκθέσεις πρέπει να παρουσιάζουν πραγματική και ακριβή εικόνα των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού και της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος. Οι ετήσιοι λογαριασμοί και οι πληροφορίες που περιέχονται στις εκθέσεις πρέπει να είναι συνεπείς, περιεκτικοί και ακριβείς, και να εγκρίνονται δεόντως από εξουσιοδοτημένα άτομα, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Άρθρο 11

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στα μέλη και τους δικαιούχους

1. Αναλόγως της φύσεως του συνταξιοδοτικού συστήματος, κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι όλα τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά του παρέχουν τουλάχιστον τις πληροφορίες που παρατίθενται στο παρόν άρθρο.

2. Τα μέλη και οι δικαιούχοι ή/και, όπου είναι δυνατόν, οι εκπρόσωποί τους λαμβάνουν:

α) κατόπιν αιτήματος, τους ετήσιους λογαριασμούς και εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 10· όταν ένα ίδρυμα είναι υπεύθυνο για περισσότερα του ενός συνταξιοδοτικά συστήματα, τους λογαριασμούς και την έκθεση για κάθε ξεχωριστό σύστημα,

β) οποιαδήποτε πληροφορία σχετική με αλλαγές των κανόνων του συνταξιοδοτικού συστήματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος.

3. Η δήλωση των αρχών επενδυτικής πολιτικής, κατ' άρθρο 12, κοινοποιείται στα μέλη και τους δικαιούχους ή/και, όπου είναι εφαρμοστέο, στους εκπροσώπους τους, κατόπιν αιτήματος.

4. Κάθε μέλος λαμβάνει επίσης, κατόπιν αιτήματος, αναλυτικές και ουσιαστικές πληροφορίες σχετικά με:

α) το επιδιωκόμενο επίπεδο συνταξιοδοτικών παροχών, εφόσον εφαρμόζεται,

β) την τρέχουσα χρηματοδότηση των σωρευμένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων,

γ) το επίπεδο των παροχών σε περίπτωση τερματισμού της απασχόλησης,

δ) το φάσμα των επενδυτικών επιλογών, εάν υπάρχουν, και το υφιστάμενο χαρτοφυλάκιο επενδύσεων, όταν το μέλος επωμίζεται τον επενδυτικό κίνδυνο, καθώς και ενημέρωση για τον κίνδυνο και τις δαπάνες που συνδέονται με τις επενδύσεις.

5. Κάθε δικαιούχος λαμβάνει, κατά τη συνταξιοδότηση ή όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες άλλες παροχές, τις αναγκαίες πληροφορίες για τις οφειλόμενες παροχές και τις αντίστοιχες επιλογές για την καταβολή τους.

Άρθρο 12

Δήλωση των αρχών επενδυτικής πολιτικής

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι κάθε ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην επικράτειά του καταρτίζει, και επανεξετάζει τουλάχιστον ανά τριετία, γραπτή δήλωση των αρχών επενδυτικής πολιτικής. Η δήλωση αναθεωρείται αμέσως μετά από οιαδήποτε σημαντική

αλλαγή της επενδυτικής πολιτικής. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η δήλωση να περιέχει, τουλάχιστον, θέματα όπως οι μέθοδοι μέτρησης του επενδυτικού κινδύνου, οι εφαρμοζόμενες τεχνικές διαχείρισης του κινδύνου και η στρατηγική κατανομή των στοιχείων του ενεργητικού όσον αφορά τη φύση και τη διάρκεια των συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων.

Άρθρο 13

Πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στις αρμόδιες αρχές

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν, για κάθε ίδρυμα εγκατεστημένο στην επικράτειά του, τις αναγκαίες εξουσίες και μέσα προκειμένου να:

α) απαιτούν από το ίδρυμα, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου και άλλα διευθυντικά στελέχη ή άτομα επιφορτισμένα με τον έλεγχο, πληροφορίες για όλα τα θέματα που έχουν σχέση με τις δραστηριότητές τους ή οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο,

β) εποπτεύουν τις σχέσεις μεταξύ του ιδρύματος και άλλων επιχειρήσεων ή μεταξύ ιδρυμάτων, όταν τα ιδρύματα εκχωρούν αρμοδιότητες σε αυτές τις άλλες επιχειρήσεις ή ιδρύματα (outsourcing), να επηρεάζουν τη χρηματοοικονομική κατάσταση του ιδρύματος ή να έχουν ιδιαίτερη σημασία για την αποτελεσματικότητα της εποπτείας,

γ) λαμβάνουν τακτικά τη δήλωση των αρχών της επενδυτικής πολιτικής, τους ετήσιους λογαριασμούς και την ετήσια έκθεση, καθώς και όλα τα έγγραφα που είναι απαραίτητα για την εποπτεία. Σ' αυτά θα μπορούν να συγκαταλέγονται τα ακόλουθα:

i) εσωτερικές ενδιάμεσες εκθέσεις,

ii) αναλογιστικές αποτιμήσεις και λεπτομερείς υποθέσεις εργασίας,

iii) μελέτες για τα πάγια — υποχρεώσεις,

iv) αποδείξεις για τη συνοχή των αρχών της επενδυτικής πολιτικής,

v) αποδείξεις ότι οι εισφορές καταβλήθηκαν βάσει του προγράμματος,

vi) εκθέσεις των προσώπων που είναι αρμόδια για τον έλεγχο των ετήσιων λογαριασμών, κατ' άρθρο 10,

δ) προβαίνουν σε επιτόπιους ελέγχους στις εγκαταστάσεις του ιδρύματος και εφόσον είναι απαραίτητο να ελέγχουν τις εκχωρηθείσες σε τρίτους αρμοδιότητες προκειμένου να διαπιστώσουν αν οι σχετικές εργασίες ασκούνται σύμφωνα με τους εποπτικούς κανόνες.

Άρθρο 14

Εξουσίες παρέμβασης και καθήκοντα των αρμόδιων αρχών

1. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από κάθε ίδρυμα εγκατεστημένο στην επικράτεια τους να έχει υγιείς διοικητικές και λογιστικές διαδικασίες και κατάλληλους εσωτερικούς μηχανισμούς ελέγχου.

2. Οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να λαμβάνουν οποιαδήποτε μέτρα, συμπεριλαμβανομένων, ει δυνατόν, μέτρων διοικητικής ή οικονομικής φύσεως, τα οποία είναι αναγκαία και κατάλληλα, είτε έναντι οποιουδήποτε ιδρύματος εγκατεστημένου στην επικράτεια τους είτε κατά των προσώπων που διοικούν το ίδρυμα, προκειμένου να αποφευχθεί ή να αρθεί οποιαδήποτε δυσλειτουργία επίζημια για τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων.

Μπορούν, επίσης, να περιορίσουν ή να απαγορεύσουν την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού του ιδρύματος, όταν ιδίως:

α) το ίδρυμα δεν έχει συστήσει επαρκή τεχνικά αποθεματικά όσον αφορά το σύνολο της επιχειρηματικής δραστηριότητας ή δεν διαθέτει επαρκή πάγια στοιχεία για να καλύψει τα τεχνικά αποθεματικά,

β) το ίδρυμα δεν κατέχει τα ρυθμιστικά ίδια κεφάλαια.

3. Για να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να μεταβιβάσουν ολικώς ή πλήρως τις εκ της νομοθεσίας του κράτους μέλους καταγωγής εξουσίες των διοικούντων ίδρυμα εγκατεστημένο στις επικράτειές τους, σε ειδικό αντιπρόσωπο κατάλληλο να τις ασκήσει.

4. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαγορεύσουν ή να περιορίσουν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος εγκατεστημένου στις επικράτειές τους, ιδίως εάν:

α) το ίδρυμα δεν προστατεύει επαρκώς τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων,

β) το ίδρυμα δεν πληροί πλέον τους όρους λειτουργίας,

γ) το ίδρυμα αθετεί σοβαρά τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των εφαρμοστέων κανόνων,

δ) σε περίπτωση διασυννομιότητας δραστηριότητας, το ίδρυμα δεν τηρεί τις απαιτήσεις όσον αφορά την κοινωνική και εργατική νομοθεσία του κράτους μέλους υποδοχής στον τομέα των επαγγελματικών συντάξεων.

Οποιαδήποτε απόφαση για την απαγόρευση των δραστηριοτήτων ενός ιδρύματος είναι δεόντως δικαιολογημένη και κοινοποιείται στο οικείο ίδρυμα.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε σχέση με κάποιο ίδρυμα κατ' εφαρμογήν των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, υπόκεινται σε προσφυγή ενώπιον των δικαστηρίων.

Άρθρο 15

Τεχνικά αποθεματικά

1. Το κράτος μέλος καταγωγής πρέπει να μεριμνά ώστε τα ιδρύματα τα οποία διαχειρίζονται επαγγελματικά συνταξιοδοτικά συστήματα να διαθέτουν, ανά πάσα στιγμή, για το σύνολο των συνταξιοδοτικών συστημάτων τους, τα προσηκόντα ποσά των υποχρεώσεων που αντιστοιχούν στις οικονομικές υποχρεώσεις τις απορρέουσες από το χαρτοφυλάκιο συμβάσεων συνταξιοδότησης.

2. Το κράτος μέλος καταγωγής εξασφαλίζει επίσης ότι τα ιδρύματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, όταν παρέχουν κάλυψη κατά των βιομετρικών κινδύνων ή/και εγγυώνται είτε την απόδοση των επενδύσεων είτε ένα συγκεκριμένο ύψος παροχών, θα συνιστούν τεχνικά αποθεματικά επαρκή για την πλήρη κάλυψη αυτών των καθεστώτων.

3. Ο υπολογισμός των εν λόγω τεχνικών αποθεματικών πραγματοποιείται κάθε χρόνο. Ωστόσο, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιτρέπει υπολογισμό ανά τριετία, εάν το ίδρυμα πιστοποιήσει στα μέλη ή/και στην αρμόδια αρχή με βεβαίωση ή έκθεση την αναπροσαρμογή του αποθεματικού κατά το μεσοδιάστημα. Η βεβαίωση ή έκθεση θα αντανάκλα την αναπροσαρμοσμένη εξέλιξη των τεχνικών αποθεματικών και τις μεταβολές των καλυπτόμενων κινδύνων.

4. Ο υπολογισμός των τεχνικών αποθεματικών διενεργείται και βεβαιώνεται από αναλογιστή ή αν αυτό είναι αδύνατο, από άλλον ειδικό στο αντικείμενο αυτό, συμπεριλαμβανομένου και ελεγκτή σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, επί τη βάση αναλογιστικών μεθόδων αναγνωρισμένων από την αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής, σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

α) Το ελάχιστο ποσό των τεχνικών αποθεματικών υπολογίζεται με επαρκώς συνετή αναλογιστική αποτίμηση, λαμβανομένων υπόψη όλων των υποχρεώσεων παροχών και εισφορών σύμφωνα με τους συνταξιοδοτικούς διακανονισμούς του ιδρύματος. Το ποσό αυτό πρέπει αφενός να επαρκεί για να εξακολουθήσουν να καταβάλλονται οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις και λοιπές παροχές, αφετέρου δε να αντικατοπτρίζει τις υποχρεώσεις τις απορρέουσες από τα αυξημένα δικαιώματα των μελών επί των συνταξιοδοτικών παροχών. Οι οικονομικές και αναλογιστικές υποθέσεις που επιλέγονται για την εκτίμηση των υποχρεώσεων θα πρέπει επίσης να επιλέγονται με σύνεση, λαμβάνοντας υπόψη, ει δυνατόν, σημαντικό περιθώριο ανεπιθύμητων αποκλίσεων,

β) Τα μέγιστα χρησιμοποιούμενα επιτόκια επιλέγονται επίσης με σύνεση και ορίζονται σύμφωνα με τους οικείους κανόνες του κράτους καταγωγής. Για τον καθορισμό των επιτοκίων λαμβάνονται υπόψη:

— η απόδοση των αντιστοιχών στοιχείων του ενεργητικού του ιδρύματος, καθώς επίσης και οι μελλοντικές αποδόσεις των επενδύσεων ή/και

— οι αποδόσεις των αγορών για υψηλής ποιότητας ή κρατικά ομόλογα.

γ) Οι βιομετρικοί πίνακες που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών βασίζονται επίσης σε συνετές αρχές, καθόσον αφορά τα βασικά χαρακτηριστικά των προς συνταξιοδότηση προσώπων αλλά και των συνταξιοδοτικών καθεστώτων, ιδιαίτερα τις αναμενόμενες αλλαγές στους σχετικούς κινδύνους.

δ) Η μέθοδος και η βάση υπολογισμού των τεχνικών αποθεματικών πρέπει γενικά να είναι σταθερή από το ένα οικονομικό έτος στο άλλο. Είναι, όμως, δυνατόν να δικαιολογούνται αλλαγές λόγω μεταβολής των νομικών, δημογραφικών ή οικονομικών δεδομένων, επί των οποίων βασίστηκαν οι υποθέσεις εργασίας.

5. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιβάλει πρόσθετες και λεπτομερέστερες απαιτήσεις καθ' όσον αφορά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών, προκειμένου να εξασφαλισθούν αρκούντως τα συμφέροντα των μελών και των δικαιούχων.

6. Ενόψει περαιτέρω εναρμόνισης των κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών — ειδικότερα όσον αφορά τα επιτόκια και άλλες υποθέσεις εργασίας που επηρεάζουν το επίπεδο των τεχνικών αποθεματικών — η Επιτροπή αυτή καθεαυτή, ή κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους, θα υποβάλλει στην επιτροπή ασφάλισης και συντάξεων έκθεση ανά διετία, απεικονίζουσα την εξέλιξη στις διασυνοριακές δραστηριότητες. Μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή ασφάλισης και συντάξεων, η Επιτροπή προτείνει κάθε απαραίτητο μέτρο για την αποτροπή πιθανών στρεβλώσεων που προκαλούν τα διαφορετικά επίπεδα επιτοκίων και για την προστασία του συμφέροντος των δικαιούχων και των μελών οποιουδήποτε συνταξιοδοτικού καθεστώτος.

Άρθρο 16

Χρηματοδότηση των τεχνικών αποθεματικών

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί απ' όλα τα ιδρύματα να έχουν ανά πάσα στιγμή περιουσιακά στοιχεία κατάλληλα και επαρκή για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών που απαιτούνται για το σύνολο των συνταξιοδοτικών καθεστώτων τους.

2. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιτρέψει για μικρό χρονικό διάστημα σε κάποιο ίδρυμα να έχει περιουσιακά στοιχεία ανεπαρκή προς κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Σ' αυτή την περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές απαιτούν από το ίδρυμα να καταρτίσει συγκεκριμένο και ρεαλιστικό σχέδιο ανάκαμψης, ώστε να εξασφαλίσει εκ νέου τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1. Το σχέδιο αυτό πρέπει να πληροί τους ακόλουθους όρους:

α) το ίδρυμα καταρτίζει συγκεκριμένο και ρεαλιστικό σχέδιο, προκειμένου να επαναφέρει τα περιουσιακά στοιχεία στο απαιτούμενο ύψος, ώστε να καλύψει πλήρως και εγκαίρως τα τεχνικά του αποθεματικά. Το σχέδιο ανακοινώνεται στα μέλη ή, εφόσον είναι δυνατόν, στους εκπροσώπους τους ή/και υποβάλλεται προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής,

β) στην κατάρτιση του σχεδίου λαμβάνεται υπόψη η κατάσταση του συγκεκριμένου ιδρύματος και δη η διάρθρωση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, ένα διάγραμμα των κινδύνων, ένα σχέδιο ρευστότητας, ένα διάγραμμα της ηλικίας των μελών που είναι δικαιούχοι συνταξιοδοτικών παροχών, τα υπό έναρξη συνταξιοδοτικά καθεστώτα, καθώς και εκείνα για τα οποία το

σύστημα χρηματοδότησης μεταβάλλεται από μηδενικό ή μερικό σε ολικό,

γ) εάν το συνταξιοδοτικό καθεστώς τερματισθεί κατά το προαναφερθέν στην παρούσα παράγραφο διάστημα, το ίδρυμα ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Το ίδρυμα εισάγει μια διαδικασία μεταβίβασης των στοιχείων του ενεργητικού και των αντίστοιχων στοιχείων του παθητικού σε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή ανάλογο φορέα. Η εν λόγω διαδικασία κοινοποιείται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ή/και μια γενική περιγραφή της διαδικασίας τίθεται στη διάθεση των μελών ή, εφόσον είναι δυνατόν, των αντιπροσώπων τους τηρουμένης της εμπιστευτικότητας.

3. Εάν ασκείται διασυνοριακή δραστηριότητα βάσει του άρθρου 20, τα τεχνικά αποθεματικά τυγχάνουν ανά πάσα στιγμή πλήρους χρηματοδότησης για το σύνολο των λειτουργούντων συνταξιοδοτικών καθεστώτων. Εάν δεν πληρούνται αυτές οι προϋποθέσεις, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής επεμβαίνουν βάσει του άρθρου 14. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση της απαίτησης αυτής, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτήσει χωριστή παρουσίαση και διαχείριση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού.

Άρθρο 17

Ρυθμιστικά ίδια κεφάλαια

1. Το κράτος μέλος καταγωγής εξασφαλίζει ότι τα ιδρύματα, τα οποία στο πλαίσιο κάποιων συνταξιοδοτικών καθεστώτων αναλαμβάνουν τα ίδια, αντί της χρηματοδοτούσας επιχείρησης, την ευθύνη για την κάλυψη βιομετρικών κινδύνων ή εγγυώνται ορισμένη απόδοση των επενδύσεων ή ορισμένο ύψος παροχών, έχουν πάντοτε, πέραν των τεχνικών αποθεματικών, συμπληρωματικά περιουσιακά στοιχεία προς κάλυψη των πρόσθετων κινδύνων. Το ύψος των συμπληρωματικών αυτών στοιχείων είναι ανάλογο με τον κίνδυνο και με το ύψος των βασικών στοιχείων του ενεργητικού που αντιστοιχεί στο πλήρες φάσμα των συνταξιοδοτικών καθεστώτων του ιδρύματος. Το ενεργητικό αυτό δεν προορίζεται για την κάλυψη του προβλέψιμου παθητικού, αλλά αποτελεί κεφάλαιο ασφαλείας για την κάλυψη των αποκλίσεων μεταξύ των προβλεπομένων και των πραγματικών δαπανών και κερδών.

2. Το ελάχιστο ποσό των συμπληρωματικών στοιχείων ενεργητικού υπολογίζεται βάσει των κανόνων των άρθρων 18 και 19 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ.

3. Η παράγραφος 1 δεν εμποδίζει, εντούτοις, τα κράτη μέλη να απαιτήσουν από τα ιδρύματα της επικράτειάς τους να διατηρούν ρυθμιστικά ίδια κεφάλαια ή να θεσπίσουν αναλυτικότερες ρυθμίσεις, αρκεί να δικαιολογούνται από άποψη συνετής διαχείρισης.

Άρθρο 18

Επενδυτικοί κανόνες

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα τα εγκατεστημένα στις επικράτειές τους να επενδύουν σύμφωνα με τον «κανόνα της συνετής διαχείρισης» και ιδιαίτερα σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

α) Τα στοιχεία του ενεργητικού επενδύονται με γνώμονα την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων. Σε περίπτωση πιθανής σύγκρουσης συμφερόντων, το ίδρυμα ή ο φορέας που χειρίζεται το χαρτοφυλάκιο του εξασφαλίζει ότι η επένδυση γίνεται αποκλειστικά προς το συμφέρον των μελών και των δικαιούχων.

β) Τα στοιχεία του ενεργητικού επενδύονται κατά τρόπο που να εγγυάται την ασφάλεια, ποιότητα, ρευστότητα και κερδοφορία του χαρτοφυλακίου στο σύνολό του.

Το ενεργητικό που προορίζεται για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών επενδύεται επίσης κατά τρόπο προσιδιάζοντα στη φύση και τη διάρκεια των προσδοκώμενων συνταξιοδοτικών παροχών.

γ) Το ενεργητικό επενδύεται πρωτίστως σε οργανωμένες αγορές. Το τμήμα που επενδύεται σε στοιχεία μη εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοοικονομικές αγορές πρέπει οπωσδήποτε να παραμένει σε συνετά επίπεδα.

δ) Επένδυση σε παράγωγα μέσα είναι δυνατή όταν συμβάλλουν στη μείωση των επενδυτικών κινδύνων ή διευκολύνουν την αποτελεσματική διαχείριση του χαρτοφυλακίου. Η αποτίμηση των παραγώγων γίνεται με σύνεση, λαμβάνοντας υπόψη το αντίστοιχο τμήμα του ενεργητικού, και περιλαμβάνονται στην αποτίμηση του ενεργητικού του ιδρύματος. Ομοίως, το ίδρυμα πρέπει να αποφεύγει την υπερβολική έκθεση στους κινδύνους του ενός και μοναδικού αντισυμβαλλομένου καθώς και άλλων πράξεων με αντικείμενο παράγωγα μέσα.

ε) Τα στοιχεία του ενεργητικού είναι προσηκόντως διαφοροποιημένα, ώστε να αποφεύγεται η υπέρμετρη εξάρτηση από κάποιο συγκεκριμένο επενδυτικό στοιχείο τους ή κάποιο συγκεκριμένο εκδότη ή όμιλο επιχειρήσεων αλλά και η συσσώρευση κινδύνων στο χαρτοφυλάκιο συνολικά.

Οι επενδύσεις σε στοιχεία εκδοθέντα από τον αυτό εκδότη ή από εκδότες ανήκοντες στον ίδιο όμιλο δεν πρέπει να εκδέονται το ίδρυμα σε υπέρμετρη συσσώρευση κινδύνων.

στ) Η επένδυση στη χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 % του συνόλου του χαρτοφυλακίου και όταν η χρηματοδοτούσα επιχείρηση ανήκει σε όμιλο, η επένδυση στις επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο όμιλο με τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10 % του χαρτοφυλακίου.

Εάν το ίδρυμα χρηματοδοτείται από περισσότερες της μιας επιχειρήσεων, η επένδυση στις επιχειρήσεις αυτές γίνεται με σύνεση, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης για προσήκουσα διαφοροποίηση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να μην εφαρμόζουν τις απαιτήσεις των εδαφίων (ε) και (στ) στην επένδυση σε κρατικά ομόλογα.

2. Το κράτος καταγωγής απαγορεύει στο ίδρυμα να δανείζεται ή να ενεργεί ως εγγυητής υπέρ τρίτων. Είναι, όμως, δυνατόν να του επιτρέψει κάποιες δανειοληπτικές πράξεις μόνο για λόγους ρευστότητας και σε προσωρινή βάση.

3. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τα ιδρύματα της επικράτειάς τους να επενδύουν σε συγκεκριμένες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων.

4. Με την επιφύλαξη του άρθρου 12, τα κράτη μέλη δεν εξαιρούν τις επενδυτικές αποφάσεις των ιδρυμάτων της επικράτειάς τους ή τις αποφάσεις των υπεύθυνων για τις επενδύσεις από κάποια προηγούμενη έγκριση ή συστηματική γνωστοποίηση.

5. Τηρουμένων των παραγράφων 1 έως 4, τα κράτη μέλη δικαιούνται, για τα ιδρύματα της επικράτειάς τους, να θεσπίζουν αναλυτικότερες ρυθμίσεις, όπως ποσοτικούς κανόνες, αρκεί να δικαιολογούνται από άποψη συνετής διαχείρισης, ώστε να καθίσταται εμφανές το πλήρες φάσμα των συνταξιοδοτικών καθεστώτων των εν λόγω ιδρυμάτων.

Ειδικότερα, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διατάξεις περί επενδύσεων ανάλογες προς αυτές της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ.

Τα κράτη μέλη δεν δύνανται να εμποδίζουν τα ιδρύματα:

α) να επενδύουν μέχρι 70 % του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά ή του συνολικού χαρτοφυλακίου για συνταξιοδοτικά καθεστώτα στα οποία τα μέλη φέρουν τον κίνδυνο επενδύσεων σε μετοχές, διαπραγματεύσιμα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές και σε εταιρικά ομόλογα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένες αγορές, καθώς και να αποφασίζουν για το μερίδιο των εν λόγω αξιογράφων στο επενδυτικό τους χαρτοφυλάκιο. Εφόσον δικαιολογείται από πλευράς συνετής διαχείρισης, τα κράτη μέλη δύνανται εντούτοις να επιβάλλουν χαμηλότερο όριο στα ιδρύματα που καταβάλλουν συνταξιοδοτικές παροχές με εγγύηση μακροπρόθεσμων επιτοκίων, φέρουν τον επενδυτικό κίνδυνο και παρέχουν εαυτόν ως εγγυητή,

β) να επενδύουν μέχρι 30 % του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά σε στοιχεία ενεργητικού εκπεφρασμένα σε νομίσματα διαφορετικά από εκείνα στα οποία είναι εκπεφρασμένες οι υποχρεώσεις τους,

γ) να επενδύουν σε επιχειρηματικά κεφάλαια.

6. Η παράγραφος 5 δεν αίρει το δικαίωμα των κρατών μελών να απαιτούν την εφαρμογή στα ιδρύματα της επικράτειάς τους αυστηρότερων επενδυτικών κανόνων σε ατομική βάση, αρκεί να δικαιολογούνται από πλευράς συνετής διαχείρισης, ιδίως ενόψει των υποχρεώσεων τις οποίες έχει αναλάβει το ίδρυμα.

7. Εάν ασκείται διασυνοριακή δραστηριότητα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20, οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους υποδοχής δύνανται να απαιτούν την εφαρμογή των κανόνων του δευτέρου εδαφίου έναντι του ιδρύματος του κράτους καταγωγής. Σε τέτοια περίπτωση, οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται μόνο στο τμήμα του ενεργητικού του ιδρύματος που αντιστοιχεί στις δραστηριότητες οι οποίες πραγματοποιούνται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος υποδοχής. Επιπλέον, εφαρμόζονται μόνο εφόσον οι ίδιοι ή αυστηρότεροι κανόνες εφαρμοσθούν και στα ιδρύματα του κράτους υποδοχής.

Οι κανόνες του πρώτου εδαφίου έχουν ως εξής:

Άρθρο 20

Διασυνοριακές δραστηριότητες

- α) Το ίδρυμα δεν επενδύει άνω του 30 % του εν λόγω τμήματος του ενεργητικού σε μετοχές, άλλα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές και χρεόγραφα μη εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά, ή το ίδρυμα επενδύει τουλάχιστον 70 % του εν λόγω τμήματος του ενεργητικού σε μετοχές, άλλα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές και χρεόγραφα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά.
- β) Το ίδρυμα δεν επενδύει άνω του 5 % του εν λόγω τμήματος του ενεργητικού σε μετοχές και άλλα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές, ομολογίες, χρεόγραφα και άλλα μέσα της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς εκδιδόμενα από την ίδια επιχείρηση και άνω του 10 % του εν λόγω τμήματος του ενεργητικού σε μετοχές και άλλα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές, ομόλογα, χρεόγραφα και άλλα μέσα της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς εκδιδόμενα από επιχειρήσεις που ανήκουν σε έναν και μόνο όμιλο.
- γ) το ίδρυμα δεν επενδύει άνω του 30 % του εν λόγω τμήματος του ενεργητικού σε επενδυτικά προϊόντα εκπεφρασμένα σε νομίσματα διαφορετικά από αυτά των υποχρεώσεων.

Προκειμένου το κράτος μέλος καταγωγής να συμμορφωθεί με αυτές τις απαιτήσεις, μπορεί να απαιτήσει το διαχωρισμό των στοιχείων του ενεργητικού.

Άρθρο 19

Διαχειριστής και θεματοφύλακας

1. Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν το δικαίωμα των ιδρυμάτων να ορίζουν για τη διαχείριση του επενδυτικού τους χαρτοφυλακίου, διαχειριστές επενδύσεων εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος και έχοντες τη δέουσα άδεια σύμφωνα με τις οδηγίες 85/611/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/22/ΕΟΚ και 2000/12/ΕΚ, καθώς και με τις οδηγίες τις αναφερόμενες στο άρθρο 2 παρ. 1 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν το δικαίωμα των ιδρυμάτων να διορίζουν για την προστασία των στοιχείων του ενεργητικού τους θεματοφύλακες εγκατεστημένους σε άλλο κράτος μέλος και έχοντες τη δέουσα άδεια σύμφωνα με τις οδηγίες 93/22/ΕΟΚ ή 2000/12/ΕΚ, ή έχοντες άδεια θεματοφύλακα κατά την έννοια της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ.

Η διάταξη που αναφέρεται στην παρούσα παράγραφο δεν εμποδίζει το κράτος μέλος καταγωγής να καταστήσει υποχρεωτικό τον διορισμό θεματοφύλακα.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε να είναι σε θέση, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία, να απαγορεύσει, δυνάμει του άρθρου 14, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού που κατέχει διαχειριστής ή θεματοφύλακας εντός της επικράτειάς του, κατόπιν αιτήσεως του κράτους καταγωγής του ιδρύματος.

1. Με την επιφύλαξη της εθνικής κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας σε θέματα οργάνωσης των συνταξιοδοτικών συστημάτων, συμπεριλαμβανομένης της υποχρεωτικής συμμετοχής σε αυτά, αλλά και των αποτελεσμάτων των συλλογικών διαπραγματεύσεων, τα κράτη μέλη επιτρέπουν στις επιχειρήσεις της επικράτειάς τους να χρηματοδοτούν ιδρύματα επαγγελματικής συνταξιοδότησης των οποίων η άδεια έχει εκδοθεί σε άλλα κράτη μέλη. Επιτρέπουν επίσης σε τέτοια ιδρύματα των οποίων η άδεια έχει εκδοθεί στις επικράτειές τους να δέχονται χρηματοδότηση από επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών.

2. Ίδρυμα το οποίο επιθυμεί να δεχθεί χρηματοδότηση από χρηματοδοτούσα επιχείρηση η οποία εδρεύει στην επικράτεια ενός άλλου κράτους μέλους χρειάζεται προηγούμενη έγκριση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 παρ. 4. Πρέπει όμως να γνωστοποιεί την επιθυμία του να δεχθεί χρηματοδότηση από χρηματοδοτούσα επιχείρηση άλλου κράτους μέλους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής όπου το ίδρυμα έχει εγκριθεί.

3. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά τους και προτιθενται να χρηματοδοτηθούν από επιχείρηση εγκατεστημένη στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους να παρέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες όταν προβαίνουν στη γνωστοποίηση σύμφωνα με την παράγραφο 2:

α) το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη υποδοχής,

β) την επωνυμία της χρηματοδοτούσας επιχείρησης,

γ) τα κύρια χαρακτηριστικά του συνταξιοδοτικού καθεστώτος που θα διαχειριστεί το ίδρυμα για λογαριασμό της χρηματοδοτούσας επιχείρησης.

4. Όταν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ειδοποιηθεί, σύμφωνα με την παράγραφο 2, και εφόσον δεν υπάρχουν λόγοι αμφιβολίας για το αν η διοικητική ή η οικονομική κατάσταση του ιδρύματος ή η φήμη και τα επαγγελματικά προσόντα ή η πείρα των διαχειριστών του είναι συμβατά με τις πράξεις των οποίων προτείνεται η διενέργεια στο κράτος υποδοχής, θα πρέπει, εντός τριμήνου αφ' ότου λάβει όλες τις πληροφορίες της παραγράφου 3, να τις ανακοινώνει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής και να ενημερώνει αρμοδίως το ίδρυμα.

5. Πριν το ίδρυμα αρχίσει να διαχειρίζεται συνταξιοδοτικό καθεστώς για χρηματοδοτούσα επιχείρηση σε άλλο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής, εντός δύο μηνών από τη λήψη των πληροφοριών της παραγράφου 3, ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής, εάν ενδείκνυται, για τις διατάξεις της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας σχετικά με την επαγγελματική σύνταξη, οι οποίες πρέπει να τηρούνται κατά τη διαχείριση του συνταξιοδοτικού καθεστώτος που χρηματοδοτείται από επιχείρηση στο κράτος υποδοχής και κάθε διάταξη εφαρμοστέα σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 7 και με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής ανακοινώνουν τις πληροφορίες στο ίδρυμα.

6. Μόλις το ίδρυμα λάβει την ανακοίνωση βάσει της παραγράφου 5, ή αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία διαβίβασης της ανακοίνωσης από τις αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής, το ίδρυμα μπορεί να αρχίσει να διαχειρίζεται το συνταξιοδοτικό καθεστώς που χρηματοδοτείται από επιχείρηση στο κράτος υποδοχής, σύμφωνα με την κοινωνική και εργατική νομοθεσία του κράτους αυτού σχετικά με τις επαγγελματικές συντάξεις και κάθε διάταξη εφαρμοστέα σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 7 και με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

7. Ειδικότερα, ίδρυμα που χρηματοδοτείται από επιχείρηση εγκατεστημένη στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους υπόκεινται επίσης, για τα αντίστοιχα μέλη, στις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών που επιβάλλουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής σε ιδρύματα εγκατεστημένα στο εν λόγω κράτος μέλος κατ' άρθρο 11.

8. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους υποδοχής ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής για κάθε σημαντική μεταβολή των διατάξεων της εργατικής και κοινωνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με τα συστήματα επαγγελματικής σύνταξης, η οποία μπορεί να επηρεάσει τα χαρακτηριστικά του συνταξιοδοτικού συστήματος, κατά το μέρος εκείνο που αφορά τη λειτουργία του συνταξιοδοτικού συστήματος που χρηματοδοτείται από επιχείρηση στο κράτος υποδοχής και κάθε διάταξη εφαρμοστέα σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 7 και με την παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου.

9. Τα ιδρύματα υπόκεινται σε συνεχή έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τη συμμόρφωση των δραστηριοτήτων τους με τις απαιτήσεις της εργατικής και κοινωνικής νομοθεσίας του κράτους υποδοχής σχετικά με τις επαγγελματικές συντάξεις, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 5, καθώς και με τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών της παραγράφου 7. Εφόσον κατά τον έλεγχο αυτό προκύψουν παρατυπίες, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής ενημερώνει πάραυτα την αρχή του κράτους μέλους καταγωγής. Η τελευταία αυτή λαμβάνει, σε συντονισμό με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου το ίδρυμα να παύσει την παράβαση της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας.

10. Εάν, παρά την εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους καταγωγής λήψη των μέτρων ή ελλείψει κατάλληλων μέτρων στο κράτος καταγωγής, το ίδρυμα εξακολουθεί να παραβιάζει τις εφαρμοστέες διατάξεις της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας του κράτους υποδοχής σχετικά με τα καθεστώτα επαγγελματικών συντάξεων, οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού δύνανται, αφού ενημερώσουν τις αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής, να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να προληφθούν ή να κολασθούν περαιτέρω παραβάσεις και δύνανται, εάν είναι απολύτως αναγκαίο, να απαγορεύσουν στο ίδρυμα να λειτουργεί στο κράτος μέλος υποδοχής για λογαριασμό της χρηματοδοτούσας επιχείρησης.

Άρθρο 21

Συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, δεόντως, την ομοιόμορφη εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ανταλλάσσοντας τακτικά πληροφορίες και εμπειρίες, με σκοπό ιδίως την ανάπτυξη επιτυχών πρακτικών σ' αυτόν τον τομέα, αλλά και στενότερη συνεργασία, προλαμβάνοντας έτσι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και δημιουργώντας τις συνθήκες απρόσκοπτης συμμετοχής μελών διασυνοριακώς.

2. Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών συνεργάζονται στενά προκειμένου να διευκολύνουν την εποπτεία των πράξεων των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών.

Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή τις σημαντικές δυσκολίες που αναφέρονται κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών εξετάζουν τις αναφερόμενες δυσκολίες και εξευρίσκουν τις κατάλληλες λύσεις το ταχύτερο δυνατό.

Πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση με αντικείμενο την ανασκόπηση:

α) της εφαρμογής του άρθρου 18 και της προόδου στην αναπροσαρμογή των εθνικών συστημάτων εποπτείας και

β) της εφαρμογής του άρθρου 19 παρ. 2 δεύτερο εδάφιο και ειδικότερα της κατάστασης που επικρατεί στα κράτη μέλη σχετικά με τη χρήση θεματοφυλάκων και του ρόλου που διαδραματίζουν όπου απαιτείται.

Η Επιτροπή επικουρείται επίσης από επιτροπή ασφάλισης και συντάξεων.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής δύνανται να ζητήσουν από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής να αποφασίσουν σχετικά με τον διαχωρισμό των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού του ιδρύματος, όπως προβλέπεται στα άρθρα 16 παρ. 3 και 18 παρ. 7.

Άρθρο 22

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο . . . (*). Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

(*) 24 μήνες από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη έκδοσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να αναβάλουν μέχρι ... (*) την εφαρμογή του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 στα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά τους, τα οποία κατά την ημερομηνία της παρ. 1 δεν διαθέτουν το ελάχιστο επίπεδο ρυθμιστικών ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 1 και 2. Ωστόσο, τα ιδρύματα που επιθυμούν να διαχειριστούν συνταξιοδοτικά συστήματα σε διασυνοριακή βάση, κατά την έννοια του άρθρου 20, δεν δύνανται να προβούν στη διαχείριση αυτή μέχρι να συμμορφωθούν με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να αναβάλουν μέχρι ... (*) την εφαρμογή του άρθρου 18 παρ. 1 στοιχείο (στ) στα ιδρύματα που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά τους. Ωστόσο, τα ιδρύματα που επιθυμούν να διαχειριστούν συνταξιοδοτικά συστήματα σε διασυνοριακή βάση, κατά την έννοια του άρθρου 20, δεν δύνα-

νται να προβούν στη διαχείριση αυτή μέχρι να συμμορφωθούν με τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 23

Έναρξη της ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 24

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

(*) Πέντε έτη μετά από την ημερομηνία της παραγράφου 1.

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Στις 13 Νοεμβρίου 2000, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας για τις δραστηριότητες των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών ⁽¹⁾.
2. Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε στις 28 Μαρτίου 2001 ⁽²⁾.
3. Στις 4 Ιουλίου 2001 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε τη γνωμοδότησή του που περιείχε 99 τροπολογίες στην πρόταση της Επιτροπής ⁽³⁾.
4. Στις 5 Νοεμβρίου 2002, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση και εξέδωσε το ανά χειράς σκεπτικό.

II. ΣΤΟΧΟΙ

1. Κατά την υποβολή της πρότασής της, η Επιτροπή ανέφερε ότι οι στόχοι της είναι:

- να εξασφαλιστεί ότι οι επενδύσεις είναι ασφαλείς και αποτελεσματικές,
- να μπορούν τα ιδρύματα να επιλέγουν ελεύθερα τους διαχειριστές και θεματοφύλακες των στοιχείων του ενεργητικού τους,
- να εξασφαλίζεται ισότιμη μεταχείριση για όλους τους παροχείς υπηρεσιών,
- να διευκολύνονται οι διασυνοριακές δραστηριότητες,
- να εξασφαλίζεται η προστασία των σημερινών και των μελλοντικών συνταξιούχων,
- να δημιουργηθεί ενιαία αγορά χρηματοοικονομικών υπηρεσιών,
- ιδίως όσον αφορά τις επικουρικές συντάξεις.

Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής οι στόχοι αυτοί επιτυγχάνονται με τη θέσπιση πεδίου εφαρμογής το οποίο δεν παρεμβαίνει μεν στην οργάνωση των συνταξιοδοτικών συστημάτων των κρατών μελών, παράλληλα όμως εξασφαλίζει τη συνέπεια με την λοιπή νομοθεσία περί χρηματοοικονομικών υπηρεσιών και λαμβάνει υπ' όψη τις εθνικές ιδιομορφίες εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα υψηλό επίπεδο προστασίας.

2. Το Συμβούλιο μπορεί κατ' αρχήν να προσυπογράψει τους στόχους της πρότασης της Επιτροπής, αποκλίνει όμως από την πρόταση θεωρώντας τη σημασία τους σχετική, όπως και τα μέσα για την επίτευξή τους, φρονεί δε ότι μερικοί στόχοι είναι άμεσοι ενώ άλλοι πιο μακροπρόθεσμοι. Για το Συμβούλιο έχει υπέρτατη σημασία να αναλάβουν τα κράτη μέλη την πλήρη ευθύνη για την οργάνωση των συνταξιοδοτικών τους συστημάτων, καθώς και για τη λήψη αποφάσεων για τον ρόλο ενός εκάστου από τα τρία σκέλη του συνταξιοδοτικού συστήματος. Οι απόψεις αυτές οδήγησαν το Συμβούλιο στο να τροποποιήσει σε ορισμένα της σημεία την πρόταση της Επιτροπής, πράγμα που περιγράφεται συνοπτικά στο επόμενο κεφάλαιο, βασιζόμενο σε πολλές περιπτώσεις είτε απ' ευθείας είτε εμμέσως στις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο πιστεύει ότι ως αποτέλεσμα η κοινή του θέση είναι πιο εξισορροπημένη από την πρόταση της Επιτροπής και ότι σέβεται επαρκώς την αρχή της επικουρικότητας, ανταποκρίνεται δε στα μελήματα των κρατών μελών, του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής.

III. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

A. Τίτλος

Το Συμβούλιο συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στην τροπολογία του αριθ. 1) ότι ο τίτλος που προτείνει η Επιτροπή είναι υπερβολικά περιοριστικός και ίσως παραπλανητικός. Στον τίτλο της συνεπώς η κοινή θέση αναφέρεται όχι μόνο στις δραστηριότητες των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών αλλά και στην εποπτεία τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 96 E της 27.3.2001, σ. 136.

⁽²⁾ ΕΕ C 155 της 29.5.2001, σ. 26.

⁽³⁾ ΕΕ C 65 E της 14.3.2002, σ. 116.

B. Πεδίο εφαρμογής

Η πρόταση της Επιτροπής δεν καλύπτει επαρκώς ιδρύματα που στερούνται νομικής προσωπικότητας. Και όμως, σε ορισμένα κράτη μέλη διάφορα ιδρύματα χωρίς νομική προσωπικότητα μπορούν και αυτά να παρέχουν υπηρεσίες επαγγελματικής συνταξιοδότησης. Το Συμβούλιο επέλεξε να το λάβει υπ' όψη στην προσθήκη του άρθρου 2 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας αποσπάσματα από την τροπολογία 33 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που έχει επίσης αναγνωρίσει την ασάφεια αυτή στην πρόταση της Επιτροπής.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 2 α), το Συμβούλιο έχει απαλείψει την παραπομπή στο Παράρτημα II του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου την οποία έκρινε παραπλανητική, δεδομένου ότι το άρθρο 2 παράγραφος 2 εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής ορισμένα ιδρύματα, στο δε άρθρο 2 παράγραφος 2 β) προσέθεσε παραπομπή στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ περί πρωτασφάλισης εκτός ζωής ως συμπλήρωμα στην ήδη υφιστάμενη παραπομπή στην οδηγία 79/267/ΕΟΚ περί πρωτασφάλισης ζωής.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 δ), το Συμβούλιο θεωρεί ότι η αναφορά «στα γερμανικά *Unterstützungskassen* και άλλα ιδρύματα που λειτουργούν με ανάλογο τρόπο», την οποία προτείνει η Επιτροπή, είναι υπερβολικά περιοριστική και συγχρόνως επικίνδυνα αόριστη και ως εκ τούτου την αντικατέστησε με πραγματολογική περιγραφή του χαρακτήρα των *Unterstützungskassen*.

Όσον αφορά το υπόλοιπο άρθρο 2, το Συμβούλιο φρονεί ότι το πεδίο εφαρμογής που προτείνει η Επιτροπή είναι το κατάλληλο και σέβεται την οργάνωση του συνταξιοδοτικού συστήματος ενός εκάστου κράτους μέλους.

Γ. Ιδρύματα που διαχειρίζονται συστήματα κοινωνικής ασφάλισης· ασφαλιστικές επιχειρήσεις· κανόνες *de minimis*

Στο άρθρο 3, το Συμβούλιο συμφωνεί με την πρόταση της Επιτροπής κατά την οποία όταν τα ιδρύματα διαχειρίζονται συστήματα υποχρεωτικής συνταξιοδότησης μαζί με μη υποχρεωτικά συστήματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, η οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται στα δεύτερα αυτά συστήματα, υπό τον όρον ότι η διαχείριση των στοιχείων του ενεργητικού θα γίνεται χωριστά από την διαχείριση των υποχρεώσεων και δεν θα υπάρχει δυνατότητα μεταφοράς από τα υποχρεωτικά στα μη υποχρεωτικά συστήματα και αντιστρόφως. Το Συμβούλιο δεν δέχθηκε την τροπολογία 34 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, διότι δεν θα ήταν φρόνιμο να γίνεται αναφορά σε όλες τις δραστηριότητες που δεν εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών περί κοινωνικής ασφάλισης.

Στο άρθρο 4 το Συμβούλιο εφήρμοσε στις επιχειρήσεις πρωτασφάλισης ζωής που διαχειρίζονται συστήματα επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών την ίδια λογική όπως και στο άρθρο 3. Τα κράτη μέλη καταγωγής μπορούν να επιλέξουν να εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας, αρκεί η διαχείριση και η οργάνωση της επιχείρησης συνταξιοδοτικών παροχών να πραγματοποιείται με τον ενδεδειγμένο διαχωρισμό στοιχείων και να μην είναι δυνατή η μεταφορά. Σε αντίθεση με την πρόταση της Επιτροπής, το Συμβούλιο πιστεύει ότι τα άρθρα 9 έως 16 και 18 έως 20 έχουν συνάφεια, ότι δηλαδή τρία άρθρα που δεν προτείνει η Επιτροπή (περί όρων λειτουργίας· περί λογαριασμών και εκθέσεων· και περί διασυννοριακών δραστηριοτήτων) θα πρέπει επίσης να ισχύουν εάν τα κράτη μέλη κάνουν χρήση της δυνατότητας αυτής.

Με τον τρόπο αυτόν, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε μεγάλα τμήματα της τροπολογίας 120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με τη διαφορά ότι το Συμβούλιο δεν συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με την οποία το άρθρο 17 περί των ρυθμιστικών ιδίων κεφαλαίων δεν εφαρμόζεται όταν τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τη δυνατότητα για την οποία γίνεται λόγος ανωτέρω (από την άλλη πλευρά δεν συμπεριελήφθησαν οι τροπολογίες 122 και 13 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Τέλος, το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τις προδιαγραφές της τροπολογίας 36 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί ελέγχου του αυστηρού διαχωρισμού των δραστηριοτήτων από αρχή του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Όμως, το Συμβούλιο επέλεξε μια λύση ευελικτότερη από του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με το να αναγνωρίσει — σε συμμόρφωση με την πολιτική της μη παρέμβασης στα συνταξιοδοτικά συστήματα των κρατών μελών— ότι σε ορισμένες περιπτώσεις είναι ίσως φυσικότερο για τις εποπτικές αρχές του ασφαλιστικού τομέα να μεριμνούν για αυτόν τον διαχωρισμό απ' ό,τι για τις αρμόδιες αρχές τις οριζόμενες από την οδηγία. Για την ευθυγράμμιση της αιτιολογικής σκέψης 15 προς τη διατύπωση του άρθρου 4 χρησιμοποιήθηκε η τροπολογία 17 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στο άρθρο 5 περί μικρών συνταξιοδοτικών συστημάτων και συστημάτων εκ του νόμου, το Συμβούλιο δέχθηκε τη λύση που επιλέγει στην τροπολογία 37 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να εφαρμόζεται το άρθρο 19 για τη διαχείριση και τη φύλαξη ακόμη και όταν ένα κράτος μέλος έχει εξαιρέσει τα ιδρύματα από μία ή από περισσότερες διατάξεις της οδηγίας λόγω του περιορισμένου τους μεγέθους. Κατά συνέπεια τροποποίησε ωσαύτως την αιτιολογική παράγραφο 12 κατά το πνεύμα της τροπολογίας 15 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εν τούτοις το Συμβούλιο δεν συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι το όριο για τη δυνατότητα εξαίρεσης των ιδρυμάτων θα πρέπει να καθορισθεί στα 50 άτομα. Αντ' αυτού το Συμβούλιο προτιμά τα 100 άτομα που προτείνει η Επιτροπή.

Τέλος, το Συμβούλιο κρίνει ότι είναι χρήσιμο να προστεθούν δύο νέα στοιχεία στο άρθρο 5. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέγει να εξαιρέσει τα μικρά ιδρύματα από μία ή περισσότερες διατάξεις της οδηγίας, τα ιδρύματα αυτά θα πρέπει παρ' όλ' αυτά να έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν την οδηγία επί εθελοντικής βάσεως, π.χ. προκειμένου για διασυνοριακές δραστηριότητες. Δεύτερον, το Συμβούλιο επιθυμεί να καταστήσει σαφές ότι τα ιδρύματα που εξαιρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 9 έως 17 λόγω της εκ του νόμου υποχρέωσής τους να παρέχουν επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές δεν δύνανται να αναλαμβάνουν διασυνοριακές δραστηριότητες.

Δ. Ορισμοί

Ο ορισμός των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών στο άρθρο 6 στοιχείο α) συνιστά κεντρικό ορισμό της οδηγίας, το δε Συμβούλιο πιστεύει ότι η πρόταση της Επιτροπής περιέχει έναν εν γένει λειτουργούντα ορισμό. Όμως το Συμβούλιο αντιτίθεται στο να συνιστά η άμεση και ατομική συμμετοχή μέρος του ορισμού και ως εκ τούτου να εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Το Συμβούλιο θεωρεί επίσης ότι δύο από τις τρεις αλλαγές που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία 38 βελτιώνουν τον ορισμό. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο καθιστά σαφές ότι δεν γεννάται εν προκειμένω θέμα νομικής μορφής των ιδρυμάτων (ούτως ώστε να καλύπτεται η δυνατότητα ιδρυμάτων δίχως νομική προσωπικότητα κατά τα περιγραφόμενα στην υποδιαίρεση Β ανωτέρω). Επί πλέον, το Συμβούλιο συμφωνεί με το Κοινοβούλιο ότι, εφ' όσον ένα ίδρυμα διεκπεραιώνει τις δραστηριότητες που απορρέουν από αυτήν, η παροχή επαγγελματικής συνταξιοδότησης δεν πρέπει υποχρεωτικά να αποτελεί τον μόνο σκοπό του ιδρύματος. Κατά συνέπεια το Συμβούλιο περιέλαβε στην αιτιολογική σκέψη 14 ένα μέρος της τροπολογίας 16 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Προκειμένου για τον ορισμό της χρηματοδοτούσας επιχείρησης στο άρθρο 6 στοιχείο γ), το Συμβούλιο συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με την οποία η πρόταση της Επιτροπής δεν αντιμετωπίζει επαρκώς την περίπτωση στην οποία δρουν ως χρηματοδότες ιδιώτες και ελεύθεροι επαγγελματίες. Κατά συνέπεια επεξεργάστηκε τον ορισμό ευθυγραμμιζόμενο με το πνεύμα της τροπολογίας 40 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Στον ορισμό των συνταξιοδοτικών παροχών του άρθρου 6 στοιχείο δ), το Συμβούλιο συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με την οποία η πρόταση της Επιτροπής δίνει αδικαιολόγητο προβάδισμα στον θάνατο, την αναπηρία και την παύση απασχόλησης, εις βάρος αυτού που το Συμβούλιο θεωρεί φυσιολογική αφετηρία, ήτοι την ηλικία συνταξιοδότησης. Ακολουθώντας λοιπόν το πνεύμα της τροπολογίας 41 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο ανέτρεψε τη σειρά προτεραιότητας των στοιχείων αυτών, καθιστώντας σαφές ότι οι παροχές που καταβάλλονται σε περίπτωση θανάτου, αναπηρίας ή παύσης απασχόλησης εμπίπτουν στον ορισμό των συνταξιοδοτικών παροχών μόνον εφ' όσον δρουν συμπληρωματικά σε σχέση με την ηλικία συνταξιοδότησης.

Από την άλλη πλευρά, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί εκείνο το σημείο της τροπολογίας 41 στο οποίο ως σκοπός των συνταξιοδοτικών παροχών δηλώνεται η εφ' όρου ζωής οικονομική εξασφάλιση, διότι φοβάται ότι έτσι ο ορισμός θα καταστεί αναίτια περιοριστικός και ότι θα παρεμβαίνει στην οργάνωση των εθνικών συνταξιοδοτικών συστημάτων. Γι' αυτόν άλλωστε τον λόγο δεν συμπεριέλαβε ούτε την τροπολογία 18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Για να μη περιληφθούν στον ορισμό των μελών τα μέλη της οικογένειας και άλλοι πιθανοί δικαιούχοι, το Συμβούλιο τον περιόρισε στα πρόσωπα των οποίων η επαγγελματική δραστηριότητα στοιχειοθετεί δικαίωμα σε συνταξιοδοτικές παροχές. Το Συμβούλιο κατέστησε επίσης συντομότερο και σαφέστερο τον ορισμό των βιομετρικών κινδύνων, διέγραψε δε τους ορισμούς των αγορών επιχειρηματικών κεφαλαίων και του τόπου εγκατάστασης.

Στον ορισμό του κράτους μέλους καταγωγής του άρθρου 6 στοιχείο θ), το Συμβούλιο αντικατέστησε τις λέξεις «είναι εγκατεστημένη» με ακριβέστερη μνεία του κύριου διοικητικού καταστήματος και της έδρας. Πέραν αυτού, το Συμβούλιο θεώρησε χρήσιμο να συσχετιστεί ο ορισμός του κράτους μέλους υποδοχής, στο άρθρο 6 στοιχείο ι), με την ισχύουσα κοινωνική και εργατική νομοθεσία. Το Συμβούλιο δεν θύλησε να δεχθεί την τροπολογία 42 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διότι έκρινε ότι δεν προσδιορίζεται σαφώς από τι θα είναι ανεξάρτητες οι αρμόδιες αρχές.

Ε. Δραστηριότητες και προϋποθέσεις λειτουργίας

Στο άρθρο 7 για τις δραστηριότητες των ιδρυμάτων, το Συμβούλιο υιοθέτησε την σκέψη στην οποία βασίζεται η τροπολογία 46 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τους περιορισμούς στον διαχωρισμό των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού. Ωστόσο, κατά την άποψη του Συμβουλίου την μεγαλύτερή του σημασία προλαμβάνει ο διαχωρισμός στην περίπτωση που διαλαμβάνεται στο άρθρο 4, ήτοι όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση παρέχει ουσιαστικά και επαγγελματικές συνταξιοδοτικές παροχές. Για τον λόγο αυτόν επέλεξε να γίνεται συγκεκριμένη παραπομπή στις διατάξεις του άρθρου 4.

Στο άρθρο 9 περί των προϋποθέσεων λειτουργίας, το Συμβούλιο πιστεύει ότι η προσθήκη που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία 47 συνιστά χρήσιμη διευκρίνιση, και ως εκ τούτου την συμπεριλαμβάνει σε διάφορα σημεία του άρθρου 9 και αλλού (αν και με τροποποιημένη μορφή). Το Συμβούλιο συμμερίζεται επίσης την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σύμφωνα με την οποία η απαίτηση καταχώρησης που προτείνει η Επιτροπή δεν αρκεί για όλα τα κράτη μέλη· ως εκ τούτου προσέθεσε τις λέξεις «ή εγκεκριμένο», πράγμα που κατά την άποψη του αποδίδει το πνεύμα της τροπολογίας 124 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πάντως όμως το Συμβούλιο δεν συμμερίζεται την άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ότι είναι απαραίτητο να υπάρχουν ορισμοί της καταχώρησης και της έγκρισης (τροπολογίες 123 και 45 αντιστοίχως). Επίσης δεν αντιλαμβάνεται ποιος ο λόγος να προστεθεί ως προϋπόθεση η θέσπιση μέτρων για τη συμμετοχή μελών και δικαιούχων σύμφωνα με τις οικείες εθνικές διατάξεις, αφού οι οικείες εθνικές διατάξεις που αποτελούν μέρος της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας θα εφαρμόζονται αυτομάτως στα συνταξιοδοτικά ιδρύματα που δραστηριοποιούνται διασυνοριακά. Επέλεξε κατά συνέπεια να μην συμπεριλάβει τις τροπολογίες 21 και 49 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ενώ όταν πρόκειται για τον υπολογισμό και την πιστοποίηση των τεχνικών αποθεματικών η πρόταση της Επιτροπής τοποθετεί τους αναλογιστές σε ίση βάση με τους λοιπούς ειδικούς του τομέα, το Συμβούλιο προτιμά να υπολογίζονται και να πιστοποιούνται τα τεχνικά αποθεματικά από αναλογιστές. Ωστόσο, το Συμβούλιο έχει προβλέψει ως επιλογή να υπολογίζονται και να πιστοποιούνται τα τεχνικά αποθεματικά από ελεγκτές ή άλλους ειδικούς του τομέα εφ' όσον τηρούνται και η σχετική εθνική νομοθεσία και οι αναλογιστικές μέθοδοι οι εγκεκριμένες από τις αρμόδιες αρχές.

Το Συμβούλιο θεωρεί ακατάλληλες τις τροπολογίες 121, 125 και 126 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, διότι απαιτούν από κάθε ίδρυμα να προσφέρει παροχές επί πλέον των εμπιπτουσών στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και στον ορισμό των ιδρυμάτων. Το Συμβούλιο πιστεύει αντιθέτως, ότι η δυνατότητα τέτοιων παροχών εισάγεται με τον προσήκοντα τρόπο μέσω της διάταξης του άρθρου 9 παράγραφος 2, η οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη να προσθέσουν εφ' όσον το επιθυμούν απαιτήσεις επί εθνικής βάσεως. Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20 παράγραφος 5, τα ιδρύματα που δραστηριοποιούνται διασυνοριακά οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις του κράτους μέλους υποδοχής εφ' όσον αυτές συνιστούν μέρος της κοινωνικής και εργατικής νομοθεσίας. Η ίδια αρχή εκφράζεται και στην αιτιολογική παράγραφο 34. Το Συμβούλιο αδυνατεί κατά συνέπεια να δεχθεί την τροπολογία 51 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και επίσης δεν θεωρεί ότι η τροπολογία 127 επί του άρθρου 9 παράγραφος 4 συνιστά χρήσιμη προσθήκη, διότι το άρθρο 9 παράγραφος 1 ήδη ορίζει ότι τα ιδρύματα πρέπει να είναι καταχωρημένα ή εγκεκριμένα.

Αφετέρου, το Συμβούλιο συμμερίζεται τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναφορικά με τη δυνατότητα των ιδρυμάτων να αναθέτουν διαχειριστικά καθήκοντα σε άλλες οντότητες, και ως εκ τούτου ενσωμάτωσε το πνεύμα της τροπολογίας 52 στο άρθρο 9 παράγραφος 3. Το Συμβούλιο θα προτιμούσε πάντως να έχουν τα κράτη μέλη απεριόριστη ελευθερία να επιτρέπουν ή να απαιτούν (ή και καθόλου) μια τέτοια ανάθεση.

ΣΤ. Λογαριασμοί και εκθέσεις· απαιτήσεις πληροφόρησης

Το Συμβούλιο αποδίδει μεγάλη σημασία στις απαιτήσεις για παροχή πληροφοριών περί των οποίων τα άρθρα 10 έως 13, και ως εκ τούτου προσπάθησε να τις καταστήσει σαφέστερες:

- στα άρθρα 10 και 11 παράγραφος 2 το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι κατά την κατάρτιση των ετήσιων λογαριασμών τους τα ιδρύματα οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη κάθε συνταξιοδοτικό σύστημα, και, σε ορισμένες περιπτώσεις, να καταρτίζουν τους ετήσιους λογαριασμούς και τις ετήσιες εκθέσεις για κάθε σύστημα χωριστά·
- το Συμβούλιο προσέθεσε επίσης την απαίτηση να παρουσιάζουν οι ετήσιοι λογαριασμοί και οι ετήσιες εκθέσεις συνολική και αντικειμενική εικόνα, για δε την έγκρισή τους να συμμορφώνονται με την εθνική νομοθεσία· η δεύτερη αυτή τροποποίηση ευθυγραμμίζει το άρθρο 10 προς την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 9 παράγραφος 1 (βλ. προηγούμενη υποδιαίρεση)·
- στο άρθρο 11 παράγραφος 1 το Συμβούλιο καθιστά δυνατό να απαιτούνται από τα κράτη μέλη και να παρέχονται από τα ιδρύματα περισσότερες πληροφορίες από εκείνες που απαιτούν οι λοιπές διατάξεις του άρθρου·
- το Συμβούλιο πιστεύει ότι η απαίτηση του άρθρου 12 παράγραφος 2 της πρότασης της Επιτροπής — να κοινοποιούνται οι αρχές της επενδυτικής πολιτικής κατόπιν αιτήματος — ανήκει εκ φύσεως περισσότερο στο άρθρο 11 περί πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στα μέλη και στους δικαιούχους· έτσι, η απαίτηση εμφανίζεται στην κοινή θέση ως άρθρο 11 παράγραφος 3, έχει δε διευρυνθεί ούτως ώστε να εφαρμόζεται και στους εκπροσώπους των μελών και των δικαιούχων·

- το Συμβούλιο αφήρεσε από το άρθρο 14 παράγραφος 4 την υποχρέωση να παρέχονται, μαζί με τον ετήσιο λογαριασμό και την ετήσια έκθεση, αναλυτικές και ουσιαστικές πληροφορίες για το επιδιωκόμενο επίπεδο παροχών, διότι κατά την άποψη του αρκεί να παρέχονται οι πληροφορίες αυτές εφόσον ζητηθούν και μόνο·
- στο άρθρο 11 παράγραφος 5 το Συμβούλιο διευκρινίζει σε ποιο χρονικό σημείο μπορούν οι δικαιούχοι να αξιώσουν πληροφορίες για τις παροχές και τις επιλογές καταβολής τους·
- το Συμβούλιο αφήρεσε από το άρθρο 12 την υποχρέωση των ιδρυμάτων να υποβάλουν προς τις αρμόδιες αρχές τους δηλώσεις περί των αρχών επενδυτικής πολιτικής, δίνοντας μεγαλύτερο βάρος στην ύπαρξη και την τακτική αναθεώρηση των δηλώσεων αυτών απ'ό,τι στην αυτόματη υποβολή τους· αντ'αυτής, προστέθηκε στο άρθρο 13 στοιχείο γ) μια διάταξη που δίνει στις αρχές τη δυνατότητα να λαμβάνουν τις δηλώσεις αυτές·
- στο άρθρο 13 στοιχείο β) περί των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται σε περίπτωση εκχώρησης αρμοδιοτήτων, το Συμβούλιο προτιμά τον γενικότερο όρο «σχέσεις» από τον όρο «συμβάσεις» που προτείνει η Επιτροπή, δεδομένου ότι δεν αποτελούν αντικείμενο συμβάσεων όλες οι εκχωρήσεις· επίσης, το Συμβούλιο διηύρυνε το πεδίο εφαρμογής της παραγράφου ώστε να καλύπτεται και η περίπτωση κατά την οποία ένα ίδρυμα εκχωρεί αρμοδιότητες σε άλλο·
- τέλος, στο άρθρο 13 στοιχείο γ) ii), το Συμβούλιο πιστεύει ότι οι αναλογιστικές αποτιμήσεις έχουν μάλλον περιορισμένο ενδιαφέρον, εκτός εάν συμπεριληφθούν οι λεπτομερείς υποθέσεις εργασίας επί των οποίων στηρίζονται, το δε άρθρο 13 στοιχείο γ) vi) έχει ευθυγραμμιστεί προς τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 9 και 10 (βλ. το παρόν και τις προηγούμενες υποδιαίρεσεις).

Προβαίνοντας στις προαναφερόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 10 έως 13, το Συμβούλιο δέχθηκε τις τροπολογίες 62, 128 και 54 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (αν και με παραλλαγμένη μορφή). Αντιθέτως, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί κανένα σημείο των τροπολογιών 56-59, 61, 129 και 64 διότι, κατά την άποψη του, θα ήταν σαν να αυξάνουν τον διοικητικό φόρτο των ιδρυμάτων δίχως να φέρνουν προφανή οφέλη για τα μέλη και τους δικαιούχους. Εκτός αυτού, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί την τροπολογία 53 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, επειδή κατά τη γνώμη του ο όρος «επικράτεια» που προτείνει η Επιτροπή είναι ο συνήθως χρησιμοποιούμενος στην κοινοτική νομοθεσία και είναι συνεπώς καταλληλότερος από τον όρο «δικαιοδοσία» που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε μερικές του τροπολογίες.

Z. Εξουσίες και καθήκοντα των αρμοδίων αρχών

Το Συμβούλιο διαπίστωσε τις ίδιες ελλείψεις στον τίτλο του άρθρου 14 όπως και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία 66, ήτοι ότι ενώ το άρθρο πραγματεύεται τα των εξουσιών και καθηκόντων των αρμοδίων αρχών, ο τίτλος που προτείνει η Επιτροπή αναφέρεται μόνο στις εξουσίες.

Επί πλέον της τροπολογίας 66, το Συμβούλιο δέχθηκε επίσης τις τροπολογίες 67 και 69 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αν και με τροποποιημένη μορφή, όπως και για τις προηγούμενες υποδιαίρεσεις. Έχουν επίσης συμπεριληφθεί με τροποποιημένη μορφή τα αντίστοιχα σημεία των τροπολογιών 68, 70 και 71.

Επίσης, το Συμβούλιο θεώρησε ασαφή τη λέξη «μπορεί» στο άρθρο 14 παράγραφος 2 της πρότασης της Επιτροπής και πρότεινε ως εκ τούτου την αντικατάστασή της από τις λέξεις «έχουν την εξουσία». Έκρινε επίσης χρήσιμο να διευκρινίζεται ότι μεταξύ των μέτρων που θα έχουν την εξουσία να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές συγκαταλέγονται τα διοικητικής ή οικονομικής φύσεως. Στο τέλος της ίδιας παραγράφου, το Συμβούλιο θέλησε επίσης να καταστήσει σαφές ότι οι δύο περιπτώσεις παγώματος των περιουσιακών στοιχείων δεν συνιστούν εξαντλητικό κατάλογο.

Στο άρθρο 14 παράγραφος 3, το Συμβούλιο έκρινε ανεπαρκή την πρόταση της Επιτροπής περί μεταβίβασης εξουσιών σε ειδικούς αντιπροσώπους. Σε αντιδιαστολή με την πρόταση, το Συμβούλιο θεωρεί ότι η διάταξη αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο στις εξουσίες που ορίζονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους καταγωγής και όχι σε εξουσίες θεσμοθετούμενες στο καταστατικό του αφορωμένου ιδρύματος.

Όσον αφορά το άρθρο 14 παράγραφος 5 που προτείνει η Επιτροπή, το Συμβούλιο το μετέθεσε στο άρθρο 20 παράγραφος 9, διότι θεωρεί φυσικότερο να ανήκει εκεί η διάταξη περί εξουσιών και καθηκόντων σε περίπτωση διασυννομιών δραστηριοτήτων. Παράλληλα το Συμβούλιο τροποποίησε και ενσωμάτωσε μέρη της τροπολογίας 72 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και προσέθεσε παραπομπή στις απαιτήσεις πληροφόρησης που ορίζονται στο άρθρο 20 παράγραφος 7.

Τέλος, το Συμβούλιο δεν δέχεται ως απαίτηση να καταρτίζουν οι αρμόδιες αρχές ετήσιες εκθέσεις δραστηριότητας, αναφέροντας αναλυτικά τους ελέγχους που έχει διεξαγάγει, διότι κάτι τέτοιο ενδέχεται να αποβεί εξαιρετικά πολυδάπανο και ταυτόχρονα να δυσχεράνει τις ήδη διεξαγόμενες αλλά και μελλοντικές έρευνες των αρχών. Ως εκ τούτου η τροπολογία 73 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν συμπεριλαμβάνεται στην κοινή θέση.

H. Τεχνικό αποθεματικό και ίδια κεφάλαια

Το Συμβούλιο θεωρεί τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 περί τεχνικών αποθεματικών κορυφαίας σημασίας για την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων. Γενικά το Συμβούλιο μπορεί να προσπογράψει τις αρχές που ορίζονται στην πρόταση της Επιτροπής, μολονότι κατά την άποψή του το κείμενο της πρότασης της Επιτροπής θα πρέπει να συμπληρωθεί και σε ορισμένες περιπτώσεις να διατυπωθεί με μεγαλύτερη ακρίβεια. Επί παραδείγματι, για να αποφευχθούν τυχόν ασαφείς όσον αφορά τις διασυνοριακές δραστηριότητες, το Συμβούλιο διευκρινίζει από την αρχή ως το τέλος, στα άρθρα 15 έως 17, ότι οι διατάξεις τις οποίες εμπεριέχουν αφορούν τα κράτη μέλη καταγωγής. Με τον ίδιο τρόπο το Συμβούλιο θέλησε να καταστήσει σαφέστερο ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις περί των οποίων το άρθρο 15 παράγραφος 1 αφορούν ολόκληρο το φάσμα συστημάτων που διαχειρίζεται ένα ίδρυμα και ότι τα ποσά των υποχρεώσεων πρέπει να αντιστοιχούν προς τις οικονομικές υποχρεώσεις.

Στο άρθρο 15 παράγραφος 3 το Συμβούλιο κατέστησε κάπως λιγότερο αυστηρές τις απαιτήσεις που σχετίζονται με την δυνατότητα παράτασης της περιόδου μεταξύ επανυπολογισμών των τεχνικών αποθεματικών σε τρία χρόνια. Αντί να απαιτείται από τα ιδρύματα να πιστοποιούν τις προσαρμογές στις οποίες προέβησαν κατά τα έτη παρέμβασης, το Συμβούλιο προτιμά να προβλέπεται υποχρέωση βεβαίωσης ή έκθεσης είτε προς τις αρχές είτε προς τα μέλη, ή και προς τους δύο.

Το άρθρο 15 παράγραφος 4 ευθυγραμμίστηκε προς τη νέα διατύπωση του άρθρου 9 στοιχείο δ) όσον αφορά τους αναλογιστές, τους ελεγκτές και τους λοιπούς ειδικούς. Προκειμένου για τις αρχές που απαριθμούνται στην παράγραφο 4, η κοινή θέση του Συμβουλίου είναι πολύ λεπτομερέστερη από την πρόταση της Επιτροπής ως προς το τι να λαμβάνεται υπ' όψη όταν υπολογίζονται τα ελάχιστα ποσά και τα μέγιστα επιτόκια. Το Συμβούλιο προσέθεσε επίσης μια υποπαράγραφο όσον αφορά τους βιομετρικούς πίνακες που πρέπει να χρησιμοποιούνται, στις δε συνθήκες που δικαιολογούν ασυνέχειες του υπολογισμού των τεχνικών αποθεμάτων προσέθεσε τις δημογραφικές. Από την άλλη πλευρά, το Συμβούλιο δεν θεώρησε αναγκαίο να συμπεριληφθεί η τροπολογία 74 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά την αποτίμηση οιασδήποτε μεταφοράς ασφαλιστικών δικαιωμάτων, που κατά την άποψή του ήδη πραγματοποιείται η παράγραφος. Ούτε μπορεί το Συμβούλιο να δεχθεί απαλοιφή της παραγράφου 5 του άρθρου 15 στην οποία αποδίδει μεγάλη σημασία. Ως εκ τούτου απορρίπτεται και η τροπολογία 75 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Με την προοπτική τυχόν μελλοντικών πρωτοβουλιών της Επιτροπής στον τομέα των τεχνικών αποθεμάτων βάσει της εμπειρίας που θα έχει αποκτηθεί ανά τα κράτη μέλη από την εφαρμογή της οδηγίας και προκειμένου να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις που προξενεί η διαφορά του ύψους των επιτοκίων στα διάφορα κράτη μέλη, το Συμβούλιο προβλέπει, στο άρθρο 15 παράγραφος 6, διετείς εκθέσεις από την Επιτροπή προς την επιτροπή ασφάλισης και συντάξεων που την επικουρεί στα θέματα αυτά. Οι εν λόγω εκθέσεις θα μπορούν να είναι τακτικότερες εφ' όσον το ζητήσουν ένα ή περισσότερα κράτη μέλη.

Όσον αφορά την χρηματοδότηση των τεχνικών αποθεματικών (άρθρο 16), το Συμβούλιο έχει την ακλόνητη πεποίθηση ότι τα ιδρύματα πρέπει κατά γενικό κανόνα να έχουν ανά πάσα στιγμή επαρκή περιουσιακά στοιχεία. Φοβάται όμως ότι η ρητή αναφορά εν προκειμένω σε μέσον όρο παγίων υπολογιζόμενων για ένα έτος θα εισήγαγε αβεβαιότητα ή και θα αντέφασκε προς την παράγραφο 1 του άρθρου 16. Δεν μπορεί συνεπώς να δεχθεί την τροπολογία 76 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Από την άλλη πλευρά, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε μεγάλα μέρη των τροπολογιών 130, 77, 78 και 23 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά το σχέδιο ανάκαμψης που καταρτίζεται στην περίπτωση πρόσκαιρης ανεπάρκειας των περιουσιακών στοιχείων. Πέραν αυτού, το Συμβούλιο πιστεύει ότι τα σχέδια αυτά [άρθρο 16 παράγραφος 2 στοιχείο β)] καθώς και οι πληροφορίες όσον αφορά τον πιθανό τερματισμό των συστημάτων [άρθρο 16 παράγραφος 2 στοιχείο γ)] θα πρέπει να κοινοποιούνται προς τα μέλη ή τους αντιπροσώπους τους.

Το Συμβούλιο φρονεί ότι η αυστηρότερη χρηματοδοτική απαίτηση για τα ιδρύματα που ενέχονται σε διασυνοριακές δραστηριότητες, όπως προτείνει η Επιτροπή στο άρθρο 16 παράγραφος 3 είναι δικαιολογημένη και ότι η διατύπωση που προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις τροπολογίες 79 και 22 θα πρέπει να εκληφθεί ως εξασθένιση της διάταξης αυτής· κατά συνέπεια δεν μπόρεσε να δεχθεί τις τροπολογίες αυτές. Αντιθέτως, έκρινε ότι στην παράγραφο που προτείνει η Επιτροπή πρέπει να διατυπώνονται σαφέστερα οι συνέπειες από τη μη τήρηση της απαίτησης. Στην περίπτωση αυτή, το Συμβούλιο προβλέπει παρέμβαση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους καταγωγής, το οποίο μπορεί να απαιτήσει από το ίδρυμα χωριστή παρουσίαση και διαχείριση των στοιχείων του ενεργητικού και του παθητικού.

Όσον αφορά τα ρυθμιστικά ίδια κεφάλαια του άρθρου 17, το Συμβούλιο δέχθηκε την τροπολογία 80 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία κατά την άποψη του συνιστά χρήσιμη προσθήκη στην πρόταση της Επιτροπής. Εισάγοντας εξ άλλου τις λέξεις «αντί της χρηματοδοτούσας επιχείρησης», προσπάθησε να διευκρινίσει για ποιες προϋποθέσεις γίνεται αναφορά στην παράγραφο 1. Ομοίως και στην παράγραφο 2, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι αναφέρεται στα ελάχιστα ποσά και ότι οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας περί πρωτασφάλισης ζωής είναι εν προκειμένω τα άρθρα 18 και 19. Έτσι το Συμβούλιο ενσωμάτωσε εν μέρει την τροπολογία 81 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, αδυνατεί όμως να καταλάβει προς τι η υπόλοιπη τροπολογία (ή η συναφής τροπολογία 24), μια και οι δύο οδηγίες στις οποίες παραπέμπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήδη εφαρμόζονται σε όλα τα κράτη μέλη.

Τέλος, το Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει οπωσδήποτε να προστεθεί παράγραφος που να δίνει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να θεσπίζουν πρόσθετες απαιτήσεις και λεπτομερέστερους κανόνες όσον αφορά τα ίδια κεφάλαια, εφόσον τούτο δικαιολογείται από άποψη προληπτικής εποπτείας.

Θ. Επενδυτικοί κανόνες

Όπως οι τεχνικές διατάξεις περί των οποίων ο λόγος ανωτέρω, οι επενδυτικοί κανόνες προς τους οποίους πρέπει να συμμορφώνονται τα ιδρύματα είναι υψίστης σημασίας για το Συμβούλιο, αυτός δε είναι ο λόγος για τον οποίο το άρθρο 18 έχει υποστεί, έναντι της πρότασης της Επιτροπής, τις περισσότερες τροποποιήσεις από κάθε άλλο άρθρο της κοινής θέσης.

Κατ'αρχάς, το Συμβούλιο συμφωνεί με την πρόταση της Επιτροπής ότι ο κανόνας ο επονομαζόμενος «της συνετής διαχείρισης» οφείλει να συνιστά την βασική αρχή όλων των επενδυτικών κανόνων. Έχοντας ωστόσο κατά νου την περιορισμένη πείρα του κανόνα αυτού σε ορισμένα κράτη μέλη και τους ενδοιασμούς ως προς το αν επαρκεί αυτός καθ' εαυτόν για όλες περιπτώσεις, το Συμβούλιο διαπίστωσε εν πρώτοις ότι είναι απαραίτητο να δηλώνεται ρητά τι εννοείται με τον κανόνα της συνετής διαχείρισης (παράγραφος 1), δεύτερον δε να παρέχεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να τον συμπληρώνουν με άλλους κανόνες εφ' όσον παραστεί ανάγκη (παράγραφος 5). Στη συνάρτηση αυτή, τα εξής νέα χαρακτηριστικά χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής:

- η παράγραφος 1 α) του άρθρου 18 τονίζει ότι προέχει να πραγματοποιούνται οι επενδύσεις με γνώμονα την καλύτερη εξυπηρέτηση των συμφερόντων των μελών και των δικαιούχων·
- η παράγραφος 1 γ) προσδιορίζει ότι οι επενδύσεις πραγματοποιούνται πρωτίστως σε ρυθμισμένες αγορές·
- η παράγραφος 1 δ) πραγματεύεται τα των επενδύσεων σε παράγωγα μέσα·
- η παράγραφος 1 ε) πραγματεύεται την έκθεση σε κίνδυνο, καθώς και τη συσσώρευση κινδύνων οι οποίοι οφείλονται σε επενδυτικά στοιχεία εκδιδόμενα από εκδότες που ανήκουν στον ίδιο όμιλο·
- η παράγραφος 1 στ) θέτει ανώτατο όριο των επενδύσεων στη χρηματοδοτούσα επιχείρηση καθώς και στον όμιλο στον οποίο ανήκει η χρηματοδοτούσα επιχείρηση·
- τα κράτη μέλη έχουν προαιρετικά τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν τις τελευταίες δύο παραγράφους στις επενδύσεις σε κρατικά ομόλογα·
- η παράγραφος 2 περιορίζει τις δυνατότητες των ιδρυμάτων να ενεργούν ως δανειστές ή εγγυητές·
- η παράγραφος 5 επιτρέπει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν αναλυτικότερες ρυθμίσεις, όπως ποσοτικούς κανόνες, αρκεί αυτό να δικαιολογείται από άποψη συνετής διαχείρισης και με την επιφύλαξη των στοιχείων α), β) και γ)· στη συνάρτηση αυτή, ιδιαίτερη προσοχή αποδίδεται στους επενδυτικούς κανόνες που εφαρμόζονται σε επιχειρήσεις πρωτασφάλισης ζωής·
- η παράγραφος 7 περιλαμβάνει τρεις πρόσθετους επενδυτικούς κανόνες, τη συμμόρφωση προς τους οποίους μπορούν τα κράτη μέλη υποδοχής να απαιτούν από τα ιδρύματα, όταν αυτά ενέχονται σε διασυννοριακές δραστηριότητες στα εν λόγω κράτη μέλη και υπό τον όρον ότι το κράτος μέλος υποδοχής εφαρμόζει τους ίδιους αν μη τι άλλο κανόνες στα δικά του ιδρύματα.

Το Συμβούλιο υιοθετεί συνεπώς διαφορετική προσέγγιση από εκείνη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο για να αντιμετωπιστεί το γεγονός ότι δεν είναι όλα τα κράτη μέλη εξοικειωμένα με τη συνετή διαχείριση επέλεξε απλώς ως λύση μεταβατική περίοδο πέντε ετών. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να ενσωματώσει όλες τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά την αναδιατύπωση του άρθρου 18. Κατέστη δυνατό να γίνουν δεκτές με τροποποιημένη μορφή οι τροπολογίες 82, 83, 86, 87 και 89 καθώς και μέρη των τροπολογιών 25 και 26, ενώ οι τροπολογίες 84 και 85 δεν έγιναν δεκτές. Η τροπολογία 88 έγινε δεκτή μόνο σε ό, τι αφορά την έκθεση της Επιτροπής, τροποποιημένη όμως και στο νέο άρθρο 21 αντί για το άρθρο 18. Η κοινή θέση δεν περιλαμβάνει πάντως την υπόλοιπη τροπολογία 88 ούτε τη συναφή τροπολογία 27.

I. Διαχειριστής και θεματοφύλακας

Μολονότι δέχεται το άρθρο 19 όπως το προτείνει η Επιτροπή, το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι είναι χρήσιμη η παραπομπή στην οδηγία ΟΣΕΚΑ, την οποία εισηγείται το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, και δη με γνώμονα τις διατάξεις που τροποποιήθηκαν ή προσετέθησαν στην οδηγία ΟΣΕΚΑ μέσω της τροποποιητικής οδηγίας που εκδόθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο και υπεγράφη την 21η Ιανουαρίου 2002. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε την τροπολογία 90 στην παράγραφο 1, στην δε αιτιολογική σκέψη 32 μέρη της τροπολογίας 28 με το ίδιο αντικείμενο.

Επίσης, αναγνωρίζοντας ότι σε ορισμένα κράτη μέλη είναι υποχρεωτικό να διορίζονται διαχειριστές και θεματοφύλακες, το Συμβούλιο προσέθεσε στην παράγραφο 2 μια σχετική διάταξη.

Τέλος, το Συμβούλιο προσέθεσε νέα παράγραφο όσον αφορά το πάγωμα των περιουσιακών στοιχείων που κατέχουν οι διαχειριστές και θεματοφύλακες σε ένα κράτος μέλος κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής άλλου κράτους μέλους.

ΙΑ. Διασυνοριακές δραστηριότητες

Το Συμβούλιο θεωρεί τις διατάξεις περί διασυνοριακών δραστηριοτήτων ως ένα από τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά της οδηγίας αυτής. Επίσης, φρονεί ότι οι διατάξεις που προτείνει η Επιτροπή είναι μεν οι προσηκουσες, χρειάζεται όμως να συμπληρωθούν σε ορισμένες πτυχές. Κατά την άποψη του επίσης πολλές από τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συνιστούν χρήσιμη προσθήκη στο κείμενο της Επιτροπής. Παραδείγματος χάριν, με τον νέο ορισμό των χρηματοδοτούσων επιχειρήσεων στο άρθρο 6 παράγραφος γ), μάλλον δεν είναι πια ορθό ή αναγκαίο να γίνεται μνεία σε ιδιωτική χρηματοδότηση στο άρθρο 20. Συνεπώς οι αναφορές αυτές έχουν διαγραφεί σε ευθυγράμμιση με τις τροπολογίες 91, 92 και 131 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Επίσης, ευθυγραμμιζόμενο με αυτές τις τρεις τροπολογίες και με την μερικώς αποδεκτή τροπολογία 29, το Συμβούλιο ενσωμάτωσε στην παράγραφο 2 την απαίτηση να εγκρίνει η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής των ιδρυμάτων την χρηματοδότησή τους από επιχείρηση άλλου κράτους μέλους προτού τη δεχτούν. Από την άλλη πλευρά, το Συμβούλιο δεν μπόρεσε να δεχθεί τις τροπολογίες 30 και 31 στη συνάρτηση αυτή.

Το Συμβούλιο δέχθηκε επίσης με τροποποιημένη μορφή τις τροπολογίες 94 και 132 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, οι οποίες κατά τη γνώμη του είναι σαφέστερες και ακριβέστερες από τις αντίστοιχες διατάξεις που προτείνει η Επιτροπή και ότι επίσης ευθυγραμμίζονται με την πολιτική του Συμβουλίου να εσέβεται πάντοτε την κοινωνική και εργατική νομοθεσία των κρατών μελών, κατά τα δηλούμενα στην αιτιολογική σκέψη 8.

Πέραν αυτού, το Συμβούλιο συνδύασε στις παραγράφους 9 και 10 το πνεύμα της τροπολογίας 95 με το άρθρο 14 παράγραφος 5 όπως το προτείνει η Επιτροπή (βλ. υποδιαίρεση Ζ ανωτέρω όσον αφορά τη μεταφορά του στο άρθρο 20). Το Συμβούλιο φρονεί ωστόσο ότι η ανάκληση της άδειας, όπως προτείνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στην τροπολογία 95, πρέπει να εξετάζεται ως ενδεχόμενο μόνον σε εξαιρετικές περιπτώσεις, και ότι στις περισσότερες περιπτώσεις μη τήρησης των απαιτήσεων ενδείκνυνται άλλα μέτρα, τα οποία διαλαμβάνουν οι δύο εν λόγω παράγραφοι.

Εκτός των προαναφερομένων τροποποιήσεων, το Συμβούλιο τροποποίησε και την παράγραφο 1 ούτως ώστε να καθίσταται σαφές ότι το δικαίωμα χρηματοδότησης ιδρυμάτων σε άλλα κράτη μέλη δεν θίγει την εθνική κοινωνική και εργατική νομοθεσία περί οργανώσεως των συνταξιοδοτικών συστημάτων, ούτε επίσης την υποχρεωτική συμμετοχή σε αυτά και το αποτέλεσμα σε διαπραγματεύσεις συλλογικών συμβάσεων, βασιζόμενο εν μέρει στην τροπολογία 106 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο ευθυγράμμισε επίσης την παράγραφο 3 α) στον νέο ορισμό του κράτους μέλους υποδοχής, στις δε παραγράφους 5, 6, 8 και 9 προσέθεσε παραπομπές στα άρθρα 18 παράγραφος 7 και 20 παράγραφος 7.

ΙΒ. Τελικές διατάξεις

Το Συμβούλιο προσέθεσε ένα άρθρο που δεν υπήρχε στην αρχική πρόταση της Επιτροπής και που αφορά την συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών καθώς και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής, δύο πτυχές που θεωρεί ζωτικές για την εφαρμογή της οδηγίας. Οι στόχοι του άρθρου 21 είναι εν πρώτοις να προσδιοριστούν οι βέλτιστες πρακτικές μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών μεταξύ των κρατών μελών και κατά δεύτερο λόγο να εξασφαλιστεί η ύπαρξη ακώλυτης ροής πληροφοριών όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής. Προς τούτο, το Συμβούλιο υιοθετεί τις ιδέες που προβάλλουν οι τροπολογίες 133 και 97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για συγκρότηση επιτροπής αντιπροσώπων των κρατών μελών προκειμένου να επικουρεί την Επιτροπή.

Πέραν αυτού, το Συμβούλιο συμμαρτίζει την πεποίθηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην τροπολογία 88 σύμφωνα με την οποία για την προσαρμογή των εθνικών εποπτικών συστημάτων θα ήταν χρήσιμη μια έκθεση της Επιτροπής. Πάντως το Συμβούλιο θα επιθυμούσε να υποβάλλει η Επιτροπή ωσαύτως έκθεση για την εφαρμογή των επενδυτικών κανόνων και για τη χρήση θεματοφυλάκων.

Προκειμένου για την εφαρμογή της οδηγίας, αρκετά κράτη μέλη δήλωσαν ότι θα χρειαστεί μια διατία, που συνιστά ως εκ τούτου την προθεσμία που επιλέγει το Συμβούλιο στο άρθρο 22. Επίσης, το Συμβούλιο αποφάσισε να χορηγήσει για την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων μεταβατικές περιόδους έως και πενταετούς διάρκειας, όπως ορίζεται στις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 22. Πάντως το Συμβούλιο επιμένει ότι τα ιδρύματα που λειτουργούν σε διασυνοριακή βάση δεν πρέπει να υπαχθούν σε τέτοιες μεταβατικές περιόδους.

ΙV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Το Συμβούλιο πιστεύει ότι εάν εκδοθεί σε ευθυγράμμιση με την κοινή θέση, η οδηγία θα συμβάλει με τρόπο σημαντικό σε ασφαλέστερες και αποδοτικότερες μελλοντικές συντάξεις στην Ευρώπη, επεκτείνοντας ταυτόχρονα και υποβοηθώντας την οικοδόμηση της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. Μολονότι αναγνωρίζει ότι η οδηγία αυτή θα είναι απλώς το πρώτο βήμα προς την κατεύθυνση αυτή και ότι στο μέλλον θα χρειαστεί να εκδοθούν και άλλες οδηγίες, το Συμβούλιο έχει την πεποίθηση ότι η χρυσή τομή που επιτυγχάνει στην κοινή του θέση θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν την οδηγία αποτελεσματικά και προς όφελος των σημερινών και μελλοντικών μελών και δικαιούχων των συνταξιοδοτικών συστημάτων.

Τροποποιώντας την πρόταση της Επιτροπής κατά τα προαναφερθέντα, το Συμβούλιο αποδεικνύει μεγάλη σύμπτωση απόψεων με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Περισσότερες από 99 τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχουν ενσωματωθεί στην κοινή θέση του Συμβουλίου είτε στο ακέραιο, είτε μερικώς, είτε κατά το πνεύμα.